

ASPECTEALE MOTIVATELE ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE ȘI ATITUDINI PARENTALE

DE VIOLETA MARIA SECARĂ

EDITURA DIDACTICA MILITANS
CASA CORPULUI DIDACTIC ORADEA
2023

VIOLETA SECARĂ

Aspecte ale motivației elevilor pentru învățare și atitudini parentale

Editura Didactica Militans

Casa Corpului Didactic Oradea, 2023

ISBN: 978-606-986-044-1

CUPRINS

CUPRINS	1
INTRODUCERE	3
CAPITOLUL I.....	5
1. FUNDAMENTARE TEORETICĂ.....	5
1.1 Delimitări conceptuale	5
1.2 Atitudinea elevilor în raport cu procesul de învățare	6
1.3 Mediul familial, mediu de dezvoltare psihologică și fizică a copilului	9
1.4 Influența părinților asupra copiilor în conturarea caracterului acestora.....	11
1.5 Cadrele didactice - rol formator în educația copiilor	12
1.6 Bariere în procesul de învățare.....	14
CAPITOLUL II	18
METODOLOGIA CERCETĂRII.....	18
2.1 Obiectivele și ipotezele cercetării	18
2.2 Participanți – eșantion și descrierea eșantionului.....	20
2.3 Instrumente utilizate.....	24
2.4 Procedura	25
2.5 Prezentarea și analiza datelor	25
CAPITOLUL III	37
CONCLUZII.....	37
BIBLIOGRAFIE.....	39
ANEXE.....	41

INTRODUCERE

Lucrarea *Aspecte ale motivației elevilor pentru învățare și atitudini parentale* reprezintă o cercetare amplă ce implică îmbinarea cercetării științifice cu practica de zi cu zi, astfel că lucrarea se raportează atât la noțiunile teoretice cunoscute, din literatura de specialitate cât și la realitatea domeniului motivațional. Analiza mai profundă a acestei teme este redactată printr-un chestionar realizat pe baza a trei ipoteze, fiecare dintre acestea având un rol prestabilit, bine definit și care are menirea să ne ajute să înțelegem acest mecanism care stabilește legătura dintre educația pe care elevii o primesc acasă și felul în care se comportă în mediul școlar, efectul fiind pozitiv sau negativ.

Am ales această temă pentru lucrare, întrucât consider de o mare importanță atitudinea din mediul familial și atitudinea psihologică a elevilor, astfel motivația acestora fiind în influențată de atitudinea părinților, aceștia din urmă fiind precursori ai mediului școlar.

În primul capitol sunt descriși cei mai importanți termeni din cadrul lucrării, cum ar fi motivația sau atitudinile parentale, astfel că putem înțelege cu exactitate conținutul lucrării, problematica, precum și felul în care poate fi eficientizat sistemul educațional astfel că lucrarea are o bază solidă în cunoașterea aspectelor ce influențează determinarea elevilor în cadrul sistemului educațional. În conținutul acestui capitol întâlnim mai mulți termeni pe care îi vom explica pe parcursul acestuia astfel încât lucrarea să fie pe înțelesul receptorului.

La sfârșitul acestui capitol s-a explicat într-un mod mai complex la ce ne putem raporta când definim atitudinile parentale, felul în care pot fi educați părinții astfel încât să eficientizăm procesul educațional printr-o încurajare fermă a elevilor, încurajare primită din mediul familial.

În al II-lea capitol sunt prezentate obiectivele și ipotezele acestei lucrări, acestea fiind în concordanță cu sentimentul matern al părinților și comportamentul copilului în mediul școlar. De altfel, sunt prezentate analizele realizate, instrumentele utilizate, procedura și rezultatele obținute.

Toți participanții acestui studiu sunt persoane care se încadrează în tiparul necesar efectuării unei analize eficiente și cât mai obiective.

Cele două chestionare au avut caracter informativ încercând să scoată în evidență percepția pe care au pe de o parte părinții iar de cealaltă parte elevii, în raport cu procesul de învățare, proces extrem de important în dezvoltarea personală dar și a viitorului profesional. În conținutul capitolului sunt analizați și comentați itemii dar și răspunsurile participanților la studiu, fiind tratate și analizate atât dintr-o perspectivă subiectivă cât și științifică.

Luând în considerare categoriile cărora le-au fost adresate cele două chestionare întâlnim o legătură între atitudinile parentale și cele ale elevilor în raport cu procesul de învățare, acestea ajutând la dezvoltarea procesului de învățare.

În concluzie părinții au demonstrat că au un grad de implicare ridicat în dezvoltarea personală dar și educațională a copiilor lor, iar elevii au un grad ridicat al motivației în procesul de învățare.

CAPITOLUL I

1. FUNDAMENTARE TEORETICĂ

1.1 Delimitări conceptuale

După cum bine cunoaștem, învățarea școlară este o activitate planificată care implică pe de o parte cadrul didactic, iar pe de altă parte elevul, acesta fiind subiectul procesului de învățare, subiect ce poate fi influențat de mai mulți factori externi, scopul procesului fiind acela de a reconstrui și dezvolta sistematic idei și moduri prin care pot fi fundamentate, examinate și validate adevăruri.

Procesul de învățare este realizat în cea mai mare parte la școală, astfel școala este o instituție formatoare de subiecți educaționali, aceștia dezvoltându-și noi aptitudini, astfel încât să fie capabili să-și autoformeze propria individualitate bio-psiho-socio-culturală. De fapt, astfel se formează personalitatea individului.

Una dintre cele mai importante componente ale procesului educațional este motivația elevilor, aceasta făcând ca învățarea să se producă și să se autosustină, fiind un factor de natură psihologică, generator de energie și stimulator pentru elevi.

Este bine-cunoscut faptul că într-o mare măsură familia reprezintă un model pentru elevi, mai ales că există o legătură de atașament și de comunicare între aceștia, aceștia petrecând cea mai mare parte a timpului împreună, momente în care se însușesc marea majoritate a deprinderilor de cunoștințe. Există însă și situații în care timpul petrecut cu familia este simplificat semnificativ, în care elevii petrec 2/3 din timp rezolvând teme sau desfășurând alte activități cum ar fi jocurile video, vizionare tv etc., astfel familia diminuându-și valoarea sa de factor educațional.

„De la naștere și până în momentul în care poate lua singur deciziile, copilul este supus influențelor familiale. În perioada copilăriei, principalul mediu de formare al copilului este familia. Mediul familial ocupă un loc central în evoluția copilului, de la imaturitate și până la maturitate.” Ștefan Ludwig Roth spune că un copil se simte în largul său în momentul în care este el însuși. Și poate fi astfel, doar atunci când se află în mediul lui familial, obișnuit cu condițiile sale de viață, cu membrii familiei, cu lucrurile sale (Bocoș, Mușata-Dacia, 2013).

Mediul primar de dezvoltare al unui individ este familia din care provine, primii ani, cei mai esențiali din viața acestuia, perioada în care acesta învață deprinderile de bază, astfel că putem spune cu celeritate că mediul familial este cel mai important în formarea și conturarea unei atitudini pozitive și productive a copilului. Putem vorbi și de efecte negative ale familiei în cadrul procesului motivațional al elevului, existând disfuncții majore nu mai putem vorbi de familie ca de un model.

Nivelul de comunicare dintre părinți și cadrul didactic trebuie să fie productiv, eficient, cadrul didactic să cunoască nivelul de implicare al părinților în educația elevului astfel încât să poată interveni în cazul unor curențe ale procesului educațional. De cele mai multe ori cadrele didactice cunosc faptul că modelul educațional din cadrul familiei este de o importanță majoră, fiind nevoie de o corelație între aceștia.

1.2 Atitudinea elevilor în raport cu procesul de învățare

Atitudinea pe care o au elevii în mediul școlar poate fi aceeași pe care o au în mediul familial, deci un mediu familial pozitiv influențează într-un mod pozitiv felul în care se comportă elevul la școală, una dintre caracteristicile esențiale fiind inexistența unor bariere perceptiv, cognitive sau sociale, personal-emoționale sau culturale.

Barierile se formează încă din copilărie, acestea putând fi depășite cu dificultate dacă lipsește încurajarea factorilor externi, astfel lipsa de comunicare din mediul familial favorizează formarea acestora.

Comunicarea este reprezentată de transmiterea pe de o parte și receptarea pe de altă parte a mesajelor transmise de către interlocutori, mesajele fiind transpuse în limbaj care poate fi verbal sau nonverbal.

Astfel responsabilitatea factorilor parentali este de a crea un mediu favorabil copiilor de a se dezvolta, fiind luate în considerare crearea unui mediu stimulant, particularitățile de dezvoltare, necesitățile primare și capacitățile acestuia.

Mediul primar este mediul de plecare și formare a personalității individului, mediul care influențează cel mai mult felul în care reacționează și interacționează în cadrul unui grup sau comunități. Astfel coeziunea de grup în mediul școlar ajută la descoperirea lumii externe, stabilirea de noi relații, schimbarea atitudinii precum și învățarea de lucruri noi, jocuri etc. (Bries, 2009).

Centrul acestui mediu îl constituie profesorul, educatorul, formatorul, acesta fiind cel care se implică în educarea subiecților punându-le în valoare calitățile și observând comportamentul lor în cadrul grupului. Cele mai multe disfuncționalități în cadrul grupului apar din lipsa comunicării, comunicare fie între elevi și părinți, fie între elevi și profesori, fie între profesori și părinți. Probabil cea mai importantă este cea din urmă, aceștia putând gestiona modul în care implicarea elevilor să fie motivantă, relațiile stabilite să devină o realizare a modalității active de orientare a învățării, ca o atitudine pozitivă.

Vorbind despre atitudini, avem în vedere ceea ce o persoană a învățat în procesul prin care a devenit un membru al familiei, al unui grup și al societății, proces care o face să reacționeze față de realitatea ei socială într-un mod consecvent și caracteristic, și nu într-un mod schimbător și accidental. Vorbim despre faptul că persoana nu mai este neutră în aprecierea lumii înconjurătoare, ea manifestă atracție sau repulsie, este pro sau contra, iar lucrurile i se par favorabile sau nefavorabile. Muzafer Sharif [Apud 73]

De asemenea un tip important de comunicare în cadrul procesului educațional îl constituie comunicarea empatică, comunicare ce ține cont de trăirile emoționale ale subiecților procesului educațional, astfel reușind să le înțeleagă emoțiile, creându-se o compasiune și o încredere reciprocă ce amplifică și eficientizează stima și încrederea de sine, care sunt factori esențiali în acest proces.

Este bine cunoscut faptul că succesul personal al cadrelor didactice în activitatea de predare dar și al rezultatelor obținute de către elevi depinde de aptitudinile pedagogice dar în egală măsură și de dorința elevilor de a-și însuși noțiunile într-un mod eficient.

De asemenea, această motivație a elevilor este strâns legată de felul în care părinții se comportă cu aceștia, mare parte a deprinderilor însușindu-le în mediul familial. Un mediu familiar, este un mediu plăcut, un mediu ce conferă siguranță, un mediu care satisface nevoi esențiale, un mediu care formează personalitatea, acesta fiind purtată pe tot parcursul vieții.

În primul rând, elevii trebuie să fie înțeleși. Înțeleși atât de părinți cât și de pedagogi. Conform lui Schaffer (2005), pentru a fi capabili de acest lucru, pedagogii trebuie să aibă anumite calități, cum ar fi:

- interesul față de elevi, de viața lor, de aptitudinile și pasiunile lor astfel încât să se creeze o legătură întraceștia;
- capacitatea de a se adapta la cerințele elevilor, dar în egală măsură înțelegerea nuanțelor complicate ale vieții acestora dar și particularitățile de modificare continuă a programului de lucru;

- capacitatea de a privi într-un mod obiectiv elevul astfel încât să poate fi diferențiat în raport cu ceilalți;
- puterea de a stabili relații constructive atât cu un singur elev cât și cu toți membrii grupului astfel încât să se realizeze coeziunea de grup;
- să cunoască comportamentul dar și stima de sine pe care o are fiecare elev, astfel încât să poată folosi modul de abordare corespunzător;
- să aibă capacitatea de a înțelege, de a empatiza cu elevii săi;
- cunoașterea chiar și minimă a limbajului trupului, a mimicii, a expresiei feței elevului, astfel să-l poată înțelege;
- anticiparea reacțiilor elevului cunoscându-l îndeajuns de bine și de asemenea înțelegându-l;
- consecvența și cumpătul în luarea deciziilor dar și a acțiunilor întreprinse anticipând reacțiile, evitându-se apariția unor eventuale conflicte;
- înțelegerea dorințelor elevilor, dorințe ce pot fi înțelese ca aspirații, fiind receptivi și ajutându-i în realizarea acestora;
- capacitatea de a pătrunde în sufletul copilului înțelegându-i gesturile, modul de a gândi și motivul acțiunilor sale;
- trebuie să fie abil astfel încât să se apropie de elev și să-i trezească acestuia interesul pentru dobândirea de cunoștințe noi;
- toleranța- pedagogul trebuie să fie mai înțelegător în relația cu elevii, să-i înțeleagă, să fie atent și să observe tristețea, frica, frustrarea sau alți factori negativi ce influențează relațiile stabilite.

Totodată, drept etalon în cadrul motivației elevilor în raport cu profesorii, în ceea ce privește comunicarea empatică o constituie părinții. Aceștia joacă un rol foarte important în dezvoltarea personală a copiilor, majoritatea deprinderilor psihologice fiind însușite în cadrul familial, aceștia adoptând o atitudine pozitivă chiar și în cazul unor greșeli ale copiilor, încurajându-i și astfel sporind stima de sine a copiilor.

După cum bine cunoaștem orice părinte își dorește ca al său copil să fie ideal dar acesta nu trebuie să se abată de la realitate, trebuie să fie realist și să se raporteze la maturitatea lor astfel observând căci chiar și ei sunt departe de idealism (Batog, 2019).

1.3 Mediul familial, mediu de dezvoltare psihologică și fizică a copilului

Mediul familial trebuie să fie un mediu sănătos, un mediu de echilibru, care să fie în echidistanță cu mediul școlar. Aceste medii sunt coordonate pe de o parte de părinți iar pe de altă parte de cadrele didactice. Aceștia trebuie să aibă atitudini corespunzătoare în relațiile cu elevii, comunicarea dintre ei fiind esențială astfel formându-se relații interpersonale, relații care trebuie să fie cât mai productive.

Mediul familial poate fi definit ca și oglinda copilului, acesta transpunând în firea sa imaginile pe care le observă în acest mediu, cei care-l influențează cel mai mult fiind părinții. Părintele, fiind principalul manager al acestui mediu, are obligația morală să se asigure că relațiile intrafamiliale sunt destul de eficiente astfel încât minorului să i se asigure o dezvoltare personală propice (Ciohodaru, 2004).

Conform lui Batog (2018), ca și funcții de bază ale părinților, strâns legate între ele putem aminti:

- capacitatea de a percepe calitățile copilului într-un mod cât mai realist. Această capacitate ajută la înțelegerea optimă a măsurilor ce pot fi întreprinse pentru a se apropia de el într-un mod cât mai eficient care să-i permită relaționarea normală. De asemenea felul în care este perceput de către părinți influențează viitorul copilului, comportamentul și atitudinea pe care o abordează în relația cu acestea îi proiectează percepția de sine.
- acceptarea responsabilității de a satisface nevoile copilului și nu invers, adică copilul să satisfacă nevoile părinților. Această responsabilitate revine părinților întrucât aceștia sunt maturi și au capacitatea necesară de a se manifesta realist atunci când prin comportamentul lor induc copilului normalitatea de a-i satisface nevoile de bază.
- nivelul de studii al părinților are o influență pozitivă sau negativă. Este perceput prin capacitatea de înțelegere cât mai realistă a problemelor și soluționare a acestora astfel încât rezultatele la învățătură ale elevilor să fie corelate.
- capacitatea de a avea așteptări cât mai realiste de la copil joacă un rol foarte important în dezvoltarea acestuia deoarece poate fi concretizată prin stimulul necesar, adică mobilul, ulterior apărând rezultatele.
- angajarea într-un mod pozitiv în interacțiunea cu copilul depășind anumite bariere ce țin de vârstă asumându-și un comportament pozitiv care să fie în concordanță cu nevoile acestuia de a se dezvolta.

- capacitatea de a avea o relație de empatizare, înțelegere cu copilul joacă un rol foarte important în armonizarea relațiilor intrafamiliale fiind o componentă importantă a adoptării rolurilor parentale în procesul de dezvoltare psihică a copilului. Această capacitate presupune transpunerea părintelui în poziția copilului astfel înțelegându-l și adoptând poziții cât mai eficiente în relația cu acesta. Deci părintele trebuie să se poată pune în locul copilului, să preia rolul acestuia. Empatia părintelui îl ajută pe acesta să anticipeze într-un mod cât mai realist reacțiile copiilor în diferitele situații astfel având posibilitatea să corecteze greșelile din timp, dar trebuie luat în calcul posibilitatea înțelegerii defectuoase a problemelor, deci este nevoie de o amplă capacitate de înțelegere a acestora.
- punerea pe primul loc a nevoilor de bază ale copilului față de cele personale. Orice copil are anumite nevoi primare cum ar fi nevoia de hrană, nevoia de îngrijire, securitate, apartenență, de joacă, de explorare etc. De cele mai multe ori aceste nevoi interferează cu nevoile părintelui, astfel că acesta trebuie să pună nevoile copilului pe primul loc pentru ca acesta să se poată dezvolta într-un mod cât mai sănătos.
- abilitatea părintelui de a-și controla emoțiile negative astfel încât acestea să nu se răsfrângă asupra copilului.

Această calitate a părinților controlează un aspect foarte important în relația părinților cu copiii, aceștia din urmă beneficiind de un tratament corect din partea părinților în diverse situații care trebuie să-și înnăbușească sentimentele de agresivitate sau frustrare.

De altfel are un rol hotărâtor în dezvoltarea psihicului copilului. Aceste sentimente pot fi provocate atât de copil, cât și de anumiți factori externi, cum ar fi locul de muncă, alți membri ai familiei, ele răsfrângându-se asupra minorului dacă capacitatea de suprimare a părintelui lipsește cu desăvârșire sau este diminuată. Drept urmare astfel de situații trebuie gestionate cu atenție de către părinți deoarece climatul familial joacă un rol decisiv în dezvoltarea individului. Acest climat poate fi pozitiv sau negativ, în funcție de mediul familial care definește familiile și le împarte în familii stabile, ce conferă siguranță, fără schimbări majore care respectă anumite principii etice de viață și familii instabile, familii care nu conferă siguranță, în cadrul cărora au loc schimbări ale stilului de viață (Elias, M.J., Tobias, S.E., Friedlander B.S., 2007)

O altă clasificare a familiilor în funcție de tipologia lor o putem face în:

- familii cu tendințe reprimatoare, care impun copilului anumite principii neconferindu-i posibilitatea să se dezvolte liber în funcție de dorințele și înclinațiile sale.
- familii cu un stil liberal care dau posibilitatea copilului de a-și alege vocația, de a se dezvolta liber, nefiindu-i impus un anumit tipar.

Componenta afectivă joacă un rol foarte important în dezvoltarea motivațională a copiilor, astfel relațiile dintre părinți și copii trebuie să fie ajustate în raport cu nevoile emoționale ale acestora, majorul având obligația de a se ocupa într-un mod cât mai eficient de educația corectă a copilului. Cu cât educația primită este mai sănătoasă cu atât motivația copilului în cadrul grupului (școlar) este mai puternică și îl ajută să-și contureze un caracter inovator, creativ, dezvoltator (Humpreys, 2007).

1.4 Influența părinților asupra copiilor în conturarea caracterului acestora

De menționat faptul că nu trebuie exagerat cu acțiunea de hiperprotecție și dragoste, întrucât poate duce la formarea unui caracter slab al minorului, acesta nefiind capabil să se adapteze și să-și poarte singur de grijă în cadrul grupului, neputându-se confrunta cu dificultățile vieții, rezolvarea acestora rămânând tabu.

Astfel relațiile dintre părinți și copii au un rol decisiv în conturarea caracterului acestora, optime fiind situațiile în care ambii părinți se corelează și abordează într-un mod asemănător problematicile în interacțiunile cu copilul.

Comportamentele psihologice ale părinților pot avea roluri atât pozitive cât și negative asupra copilului, influențele acestora fiind profunde și depinzând de încărcătura psihologică a părinților pe care o răsfrâng asupra copiilor. Acestea sunt purtate toată viața, nu doar în anumite perioade.

Prin modul de abordare, părinții pot apropia într-un sens pozitiv evoluția personalității copilului, acesta având capacitatea de dezvoltare personală, integrare dar și adaptare, fiind cadrul optim evoluției lor.

Pe de altă parte pot disensiona evoluția personalității minorului, acesta renunțând la valorile familiale, dorind ori să le depășească, în unele cazuri chiar să le anuleze, fiind conștient de capacitatea pe care o are în dorința de a-și atinge scopul (Schaffer, 2005)

În continuare vom discuta despre atitudini, care sunt un ansamblu de proprietăți pe care individul le manifestă în relațiile cu ceilalți. Ca și clasificare, acestea pot fi clasificate în atitudini pozitive și atitudini negative. Pentru a avea anumite atitudini este necesară o comunicare între indivizi sau desfășurarea unei activități.

Pentru copii, primele atitudini apar în familie, deci familia este o formatoare de atitudini. Ele pot fi copiate de la părinți sau influențate de către aceștia, următorul loc creator de atitudini fiind școala.

1.5 Cadrele didactice - rol formator în educația copiilor

Cadrele didactice trebuie să cunoască atitudinile deprinse în familie pentru a eficientiza activitatea școlară și pentru a acorda suportul necesar elevilor, ele fiind capabile să evalueze atât capacitățile cât și lacunele acestora.

Conform lui Cuciureanu (2017), rezultatele învățării sunt influențate de următoarele căi:

- în primul rând de așteptări. Așteptările în cadrul procesului educațional pot fi pozitive, atunci când educatorul adoptă o atitudine încurajatoare și elevul se străduiește să se ridice la nivelul așteptărilor, astfel dezvoltându-și aptitudinile, dar și negative atunci când profesorul dă dovadă de dezinteres neconferind elevului încrederea necesară, astfel rezultatele acestuia fiind unele slabe.
- Modelele comportamentale ale elevilor. De cele mai multe ori modelele comportamentale ale copiilor le constituie profesorii. Aceștia adoptă comportamentul autoritar, sau empatic, deseori chiar și mimici, gesturi sau diverse expresii care influențează modul de comunicare al acestora
- Legătura stabilită între profesor și elev poate favoriza modul de integrare a acestuia în mediul școlar, astfel modul în care profesorul abordează și încurajează relațiile cu elevii ajută la formarea unor comportamente pozitive.
- Interesul pentru învățare al copilului poate fi stârnit de către profesori dar poate fi și impus, în această situație elevului parându-i că este obligat să învețe și să aibă rezultate cât mai bune. Aici diferența o face modul de abordare și de prezentare a informației, un mod care să fie pe înțelesul copiilor folosind un stil cât mai puțin rigid și care să se bazeze mai mult pe moduri interactive de învățare decât pe memorare.
- Aspirațiile elevilor pot fi formate de către profesori care observă cel mai bine înclinațiile acestora și-i pot ajuta să se dezvolte pentru îndeplinirea acestora.
- Profesorii trebuie să fie un sprijin real pentru elev, astfel să-l ajute să depășească diversele probleme cu care se poate confrunta atât în cadrul colectiv cât și cel familial.
- Mediul familial și atitudinea față de învățătură sunt în strânsă legătură, fiecare părinte dorind să aibă un copil cât mai inteligent, care să aibă cât mai multe calități reflectate în rezultate bune.

Nu de fiecare dată aceste dorințe ale părinților devin realitate. Nu toți copiii au fost educați la fel. Aici intervin particularitățile unei cunoașteri amănunțite pentru a ajuta elevii să-și dezvolte într-un mod armonios personalitatea.

Una dintre valorile esențiale în viață o constituie reușita la învățătură, valoare ce influențează în mod direct cunoașterea noțiunilor teoretice dar și practice.

Deci față de învățătură elevii trebuie să adopte o atitudine pozitivă atât la nivel conștient cât și emoțional. Această atitudine nu trebuie confundată cu situațiile în care avem de-a face cu o atitudine aparent pozitivă atunci când există o tutelare permanentă din partea părinților sau a profesorilor.

Există și o atitudine negativă unde elevii manifestă dezinteres parțial sau chiar total, tratând rezolvarea problemelor într-un mod superficial, rezultatele acestora fiind slabe, mediocre. Aici trebuie să intervină pe de o parte factorii familiari dar și cadrele didactice. Inițial de identificat dacă această atitudine este generală sau doar față de anumite discipline, cauzate de lacunele de cunoștințe sau de antipatia față de cadrul didactic.

Ca orice atitudine, cea negativă are mai multe cauze, cum ar fi:

- Dezinteres din partea familiei pentru cultivarea anticipată a interesului pentru dorința de a învăța, de a deveni școlar, de a se implica. Aceste atitudini se deprind din primii ani de viață ai copilului, deci mediul familial are un rol definitoriu în deprinderea negativă sau pozitivă a atitudinilor.
- Lipsa unei relații eficiente și a unei relaționări eficiente în cadrul familiei.
- Existența unui volum foarte mare de teme suplimentare duce la apariția unor dificultăți care nu pot fi trecute, astfel ducând la lipsa satisfacției, iar rezultatele fiind din ce în ce mai slabe.
- Adoptarea unei atitudini autoritare din partea părinților care interzic desfășurarea de activități interactive ale copiilor chiar dacă aceștia au rezultate bune și-și rezolvă în mod temeinic temele.
- Lipsa unui control riguros, periodic, exigența lipsind din partea părinților, moment în care aceștia lasă aceste aspecte în seama sistemului educațional. Părinții sunt cei care pot controla activitatea copilului în mediul familial, aceștia având posibilitatea și pârghiile necesare întreprinderii de activități care să corecteze eventualele curențe ale copiilor.
- Lipsa de responsabilizare a copiilor în primii ani. De cele mai multe ori părinții din dorința de a oferi lucruri de care nu au avut parte, exagerează și astfel copiii consideră că totul li se cuvine, fiind scutiți de orice obligație într-un final considerând că nu trebuie nici măcar să învețe.

O concluzie care se impune este aceea că motivația elevului în cadrul sistemului educațional este influențată de relațiile parentale cu acesta în dezvoltarea atitudinilor care pot fi după cum a fost descris pozitive sau negative.

O revizuire necesară este aceea de adaptare a nivelului educațional la realitățile actuale, realități într-o continuă schimbare, astfel să poată beneficia de o anumită flexibilizare a relațiilor între factorii educaționali.

Pentru o uniformizare cât mai corectă a rezultatelor pozitive ale elevilor studiile psihologice au reliefat necesitatea existenței unei relații strânse între părinți și profesori, astfel părinții să se poată implica cât mai mult în viața școlară a copilului.

Întrucât comunicarea umană este un proces esențial în stabilirea de legături și constituirea unui grup, trebuie să relatăm faptul că, de fiecare dată când ne gândim la o bună relaționare este nevoie de o eficiență aparte în cadrul interacțiunii comunicative. Chiar dacă, în momentul în care ne raportăm la activitățile școlare includem cadrele didactice și elevii, noi trebuie să luăm în calcul legăturile cu părinții atât ale copiilor cât și ale cadrelor didactice întrucât discernământul copiilor este limitat sau chiar poate lipsi, deci părinții sunt cei care iau de cele mai multe ori deciziile în numele acestora. Schimbul de informații trebuie să se facă într-un mod cât mai clar, fără ambiguități sau lacune care să schimbe transmiterea mesajului (Crahay, 2009).

Păstrarea legăturii dintre cadrele didactice și părinți se face sub pretextul întrunirilor săptămânale, lunare sau chiar semestriale pe fondul examinării activităților și prezentării situației la care se prezintă elevii la clasă, precum și a dezbaterii eventualelor probleme apărute. De altfel se poate interacționa și telefonic, acest fapt depinzând de dorința părinților de a cunoaște îndeaproape a situației copiilor sau de dorința cadrului didactic de a clarifica anumite puncte de vedere sau impedimente apărute ce au ca obiect elevul în cauză.

1.6 Bariere în procesul de învățare

În cadrul procesului de învățare pot apărea anumite bariere în comunicarea factorilor de interes, cunoscute în mediul psihologiei ca fiind următoarele:

- Adoptarea unor concluzii pripite sau fără argument - adesea oamenii au tendința să vadă și să audă lucrurile exact așa cum își doresc să fie, neținând cont de realitatea în sine;
- Interpretarea greșită a situațiilor de fapt și a voinței și intențiilor altor persoane din jurul său;
- Existența unor stereotipuri care sunt imagini simplificatoare, aici lipsind judecata profundă, deseori fiind tratate mai multe persoane ca și cum ar fi una singură neparticularizând fiecare persoană în mod individual. Profesorii au ca și imagine stereotipă a elevilor cumiți cu cea a

elevilor problemă, astfel că uneori subestimează adevăratele capacități ale elevilor, catalogându-i în funcție de stereotipuri;

- Prejudecățile care sunt niște atitudini de factură negativă ce analizează și judecă o persoană după apartenența sa la un anumit grup, fiind catalogată drept identică cu membrii grupului în cauză;

- Lipsa de cunoaștere -astfel că în momentul în care interlocutorul nu cunoaște foarte multe dintr-un anumit domeniu, în mod clar comunicarea este defectuoasă, nivelul de educație fiind redus;

- Lipsa interesului - poate fi abordată atât din postura celui care transmite mesajul cât și din cea a interlocutorului. Este imperios necesar să transmitem mesaje de interes pentru interlocutor, sau care să i-l stârnească, încercând prezentarea aspectelor într-un mod cât mai simplificat și ușor de înțeles.

- O exprimare defectuoasă – în momentul în care emițătorul are dificultăți în a-și găsi cuvintele potrivite apar bariere de comunicare și acesta trebuie să-și îmbogățească vocabularul.

- Existența emoțiilor poate influența într-un mod negativ comunicarea, apar anumite blocaje. Ca și recomandare, de evitat comunicarea în situația existenței unor emoții puternice;

- Personalitatea- este normal ca percepția noastră față de cei din jur să fie transmisă interlocutorului, astfel să influențăm și pe cea a acestuia (chiar dacă este una greșită).

Este de precizat că aceste blocaje în comunicare pot afecta în mod disproporționat relațiile comunicative dintre copii-părinți-profesori, astfel este necesar să fie cunoscute astfel încât atât părinții cât și cadrele didactice să le evite sau să le diminueze efectele.

Educația corespunzătoare a copiilor se face atât în mediul de proveniență, adică cel familial cât și în mediul școlar, al doilea ca și importanță, dascălii fiind cei care observă, educă și formează personalități, aceste lucruri fiind în concordanță cu valorile din cadrul familiei. Este nevoie ca părinții și cadrele didactice să posede un înalt nivel de altruism, să adopte o atitudine pozitivă, de simpatie, de respect, să aibă un spirit bogat de observare astfel încât să aibă loc o bună comunicare empatică cu, copiii.

Manifestarea unui interes și a unei sensibilități sporite denotă existența unei experiențe bogate emoțional de comunicare și de viață și sunt necesare părinților pentru călăuzirea copiilor în pășirea în societate.

De asemenea o comunicare empatică a pedagogului sporește succesul școlar, creează condiții optime învățării pasionale, constituie baza atingerii finalității eficiente educaționale fiind obținute cele mai bune rezultate, astfel calitatea sistemului educațional crește dezvoltându-se o educație cât mai eficientă.

Costea Miriam și Dan Stănescu [Apud 11] descriu factorii uzuali cu caracter inhibitor ce pot interveni în procesul de comunicare și împiedică formarea și dezvoltarea relațiilor interpersonale: zgomotul; limbajul; percepția și prejudecățile (filtrarea mesajului); stresul; distorsiunea informației; invadarea spațiului personal.

Pentru atingerea acestor performanțe este nevoie ca interacțiunea părinți-profesori să aibă loc astfel încât:

- Să fie prevenite anumite probleme de învățare, comportamente negative ale copiilor.
- Să aibă loc un schimb de informații sau de opinii.
- Pentru soluționarea anumitor probleme.
- Pentru dezvoltarea într-un mod armonios a personalității copilului.
- Să se îmbunătățească calitatea sistemului educațional și de învățare.
- Procesul de învățare să fie extins pe tot parcursul vieții.

Implicarea parentală , adică participarea părinților la dezvoltarea academică și instruirea copiilor este o atitudine binevoitoare, deschisă și oportună pentru copii, aceasta fiind îndreptată spre satisfacerea cât mai bună a nevoilor acestuia.

Pentru realizarea acestui proces, părinții trebuie să fie disponibili să facă acest lucru, să fie responsabili și să interacționeze în mod eficient cu , copiii, întrucât în familie se produc acele interacțiuni și procese complexe de conturare a personalității umane, de formare a modului de gândire, percepție și afirmare a sinelui. Cu ajutorul părinților copiii își proiectează viziunile asupra vieții și își conturează perspectiva de ansamblu, astfel formându-se autenticitatea umană.

Cercetătoarea Larisa Cuznețov, în lucrarea *Filosofia practică a familiei* (39, p15) susține că, familia ca valoare autentică umană, ca fenomen antropologic, ca instituție socială străveche evocă ideea unui spațiu existențial, axiologic și de filosofare extrem de important pentru om din variate perspective.

Analizând cele relatate de către aceasta putem observa rolul pe care îl atribuie familiei în cadrul procesului de dezvoltare a personalității, aceasta având o vechime străveche, datând cel mai probabil din epoci îndepărtate.

Deci, este primordial aportul părinților dar și al cadrelor didactice în dezvoltarea permanentă a dezvoltării personalității copilului.

Întâlnim și situații în care lipsește sau nu este de ajuns implicarea părinților în educația copiilor, aceste fiind determinate de existența unor anumiți factori:

- O stabilitate financiară precară;
- Un nivel de educație al părinților scăzut;
- Anumiți factori ce țin de școală;

- Lipsa de la anumite ore de întâlnire, întrucât sunt inconvenabile;
- Lipsa mijloacelor de transport;
- Ingrijirea precară a copiilor;
- Lipsa cunoașterii de către părinți a regulilor și politicilor școlii;
- Lipsa de încredere a școlii în părinți și elevi;
- Anumite experiențe negative pe care le-au avut părinții în copilărie în raport cu școala.

Pentru o implicare cât mai bună a părinților, este nevoie ca aceștia să aibă încredere în profesori, să-i perceapă într-un mod pozitiv, să fie ca un parteneriat între aceștia ce are ca scop dezvoltarea armonioasă a personalității copilului (Briers, 2009).

Reprezentările parentale pot avea o influență decisivă în relația cu dascălii, aceștia manifestându-și interesul în privința educării corespunzătoare a copilului.

Pe parcursul tuturor treptelor școlare, pornind de la învățământul primar până la cel liceal, putem observa o implicare în diferite măsuri a părinților în relaționarea cu cadrele didactice. De exemplu, în cadrul ciclului primar implicarea este mai mare, în timp ce scade odată cu trecerea la celelalte, ajungând la cel liceal cel mai scăzută.

Uneori și părinții pot avea anumite atitudini greșite față de școală cum ar fi cele de natură agresivă, de indiferență sau chiar de teamă și anxietate. Acestea influențează în mod negativ dezvoltarea normală a copilului inhibând capacitățile acestuia.

Modelele copiilor de regulă sunt membrii din familie, sau chiar cadrele didactice, în funcție de admirația pe care o au față de aceștia.

Familia are o mare influență dar în situațiile în care apar diverse disfuncții, aceste influențe scad, copilul îndreptându-se spre școală, în ceea ce privește conturarea unui model.

Motivația elevilor este într-un raport de concordanță cu modelul atribuit întrucât scopul pe care și-l propun presupune consumarea unei energii întru întreprinderea acțiunii de învățare, studiere pentru obținerea unor rezultate cât mai bune, necesare atingerii acestuia.

CAPITOLUL II

METODOLOGIA CERCETĂRII

2.1 Obiectivele și ipotezele cercetării

De cele mai multe ori, studiile realizate scot în evidență faptul că dezvoltarea armonioasă a personalității copilului, precum și motivația pe care acesta o dobândește în direcția dorinței de a cunoaște și de a obține rezultate cât mai bune sunt într-o strânsă legătură cu gradul de implicare pe care îl au părinții în formarea și educația acestuia. De menționat faptul că alături de cadrele didactice părinții sunt formatori de opinii, valori, în ceea ce privește copiii, chiar pot fi adevărate exemple pentru aceștia, astfel ghidându-i și deschizându-le orizonturi în ceea ce privește viitorul lor.

Influența puternică pe care o au părinții în buna dezvoltare a copiilor se poate resimți în atitudinile pe care aceștia le au, atitudini ce sunt în concordanță cu cele ale părinților, sau cu cele ale cadrelor didactice.

Este necesară o atentă analiză a atitudinilor copiilor dar și a părinților acestora pentru a putea stabili legătura dintre influența pe care o au părinții și nivelul de motivație la care se situează copiii în cadrul sistemului educațional.

Prezentul studiu își propune evidențierea rolului pe care îl au părinții în educația copiilor și aspectele motivaționale ale copiilor în învățare. Mai specific, calitatea învățatului depinde de implicarea părinților în cadrul procesului motivațional al copiilor, rolul acestora fiind bine definit și cunoscut în acest domeniu de specialitate.

Este nevoie de o analiză completă a nivelului psihologic la care se situează părinții pentru a putea stabili care este atitudinea lor și gradul de motivație al elevilor, stimulul indus de către aceștia având un rol hotărâtor în dezvoltarea personalității celor mici.

Potrivit percepției cadrelor didactice, pentru ca orientarea profesională a acestor persoane să aibă succes, este important să li se dezvolte o atitudine adecvată față de ei înșiși și capacitățile lor; față de situația de a alege o profesie, bazată pe conștientizarea dorințelor și capacităților proprii. În afară de aceasta, un rol important în orientarea profesională îl are conștientizarea de către persoană (elev) a particularităților sale psihofiziologice de dezvoltare. Experiența ne demonstrează că părinții au o influență colosală asupra copiilor lor. Din acest considerent orientarea profesională și educația acestora depinde și de reprezentările și percepțiile părinților despre acest proces.

Un alt factor decizional îl reprezintă percepția pe care o au părinții față de instituția școlară, încrederea pe care o acordă și interesul manifestat în păstrarea unei legături eficiente cu cadrele didactice.

Studiul de față are un caracter exploratoriu și pornește de la următoarele ipoteze:

Ipoteza 1: Presupunem că majoritatea părinților consideră că școala a contribuit în mare măsură la reușita lor în viață.

Ipoteza 2: Presupunem că majoritatea părinților se implică în mare măsură în activitatea de învățare a copiilor lor.

Ipoteza 3: Presupunem că majoritatea elevilor consideră că existența modelelor umane duce la creșterea motivației pentru învățare.

Ipoteza 4: Presupunem că conștientizarea nevoilor personale și a obiectivelor învățării determină creșterea motivației.

2.2 Participanți – eșantion și descrierea eșantionului

În cercetare au fost implicați un număr de 85 de părinți și copiii acestora care au răspuns chestionarelor, elevii făcând parte a **Colegiului Național “Onisifor Ghibu”, Oradea**, toți dintre aceștia fiind în ciclul primar, majoritatea în clasa a III-a.

Raportându-ne la genul persoanei chestionate, avem predominant genul feminin, deci mamele sunt cele care se implică cel mai mult în educația elevilor, acestea completând chestionarul în proporție de 84,8 %

1. Date de identificare părinte/ tutore. Gen:

79 de răspunsuri

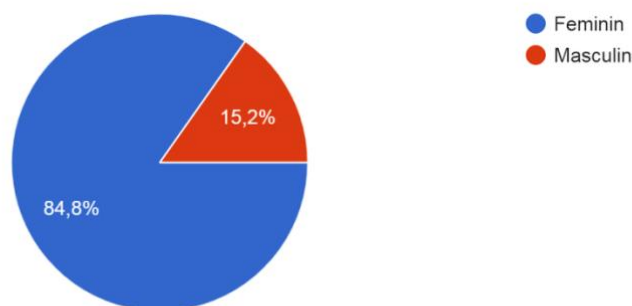

Figura nr. 1. Reprezentarea genului părinților respondenți

Dacă discutăm despre vârsta acestora, observăm o categorie predominantă a părinților cu vârste cuprinse între 30-40 de ani.

2. Vârsta părintelui:

79 de răspunsuri

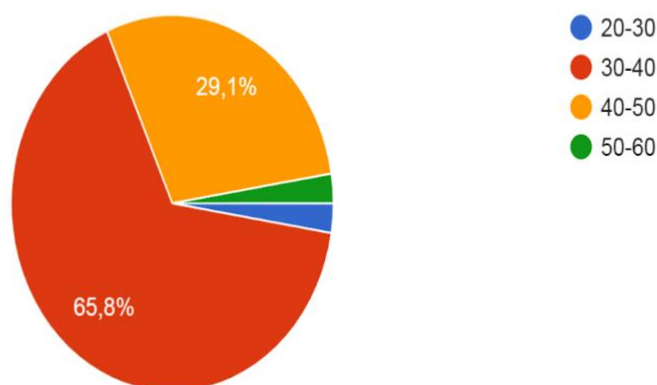

Figura nr. 2. Reprezentarea vârstei părintelui respondent

Ca și nivel de studii, majoritatea părinților respondenți au studii de nivel superior (44.3%), o altă parte semnificativă au terminat un Masterat (29,1%), a treia parte care se evedețiază au terminat Studii liceale (17,7%) cei mai puțini având studii la nivel de doctorat sau studii postliceale.

3. Studiile dvs. :

79 de răspunsuri

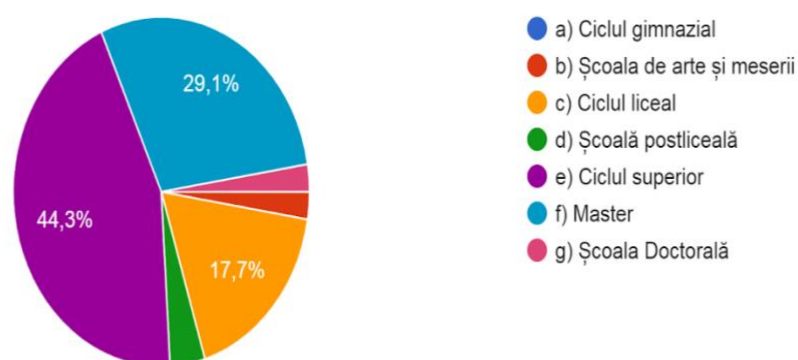

Figura nr. 3. Reprezentarea nivelului de studii al părinților

Meseriile diferă foarte mult fiind variate și pe majoritatea domeniilor de activitate. Observăm următoarele domenii: Administrație, Economie, Educație, Sănătate, Transport ș.a.

4. Ocupația dvs. 85 de răspunsuri

Profesor
 Economist
 Casnica
 Inginer
 Funcționar public
 Profesor
 Casnică
 Manager transport
 Contabil
 Medic stomatolog
 Mercantizor
 Tamplar
 Facturista
 Infirmiera cresa
 Functionar public

Asistentă
 Conducător auto
 Consilier juridic
 Infirmiera
 Econonist
 Cabincrew
 Farmacist
 Sofer
 Lucrator comercial
 Manager Operational
 Lucrător comercial
 Lucrător comercial
 Lector universitar
 Lucrator comercial
 Tehnoredactor
 Conducator auto
 Profesor pentru învățământul primar
 Operator calculator
 Manager transport
 Functionar marketing
 Educatie
 Kinetoterapeut
 Director Comercial
 Profesor psihopedagog
 Vânzătoare (placintarie)
 Profesor;
 Coordonator transport
 Profesor învățământ preșcolar
 Operator facturare
 PIZZER
 Secretara
 Operator prelucrare polimeri
 KINETOTERAPEUT
 Șofer
 Consilier Juridic
 Învățătoare
 Vânzătoare
 Consilier vanzari
 Casier
 Director tehnic
 Medic pediatru

Figura nr. 4. Ocupația părinților respondenți

Famiiliile participante la studiu sunt preponderent compuse din 4 membri, adică doi părinți și doi copii (aprox. 50%), pe locul al doilea observăm famiiliile cu un singur copil, dar sunt și famiilii cu 3 copii(aprox.10%), doar o familie având mai mult de trei copii.

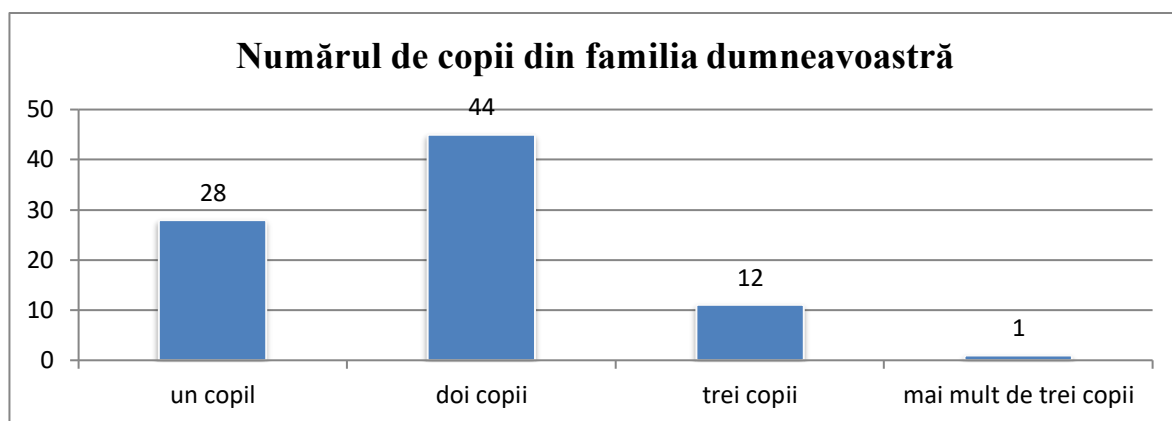

Figura nr. 5. Reprezentarea grafică a numărului de copii din familie

În ceea ce privește vârsta copiilor participanți la studiu, 52% au vârsta de 10 ani, 17% au vârsta de 8 ani, 15% au vârsta de 9 ani iar procentul cel mai mic este al copiilor de 7 și 11 ani.

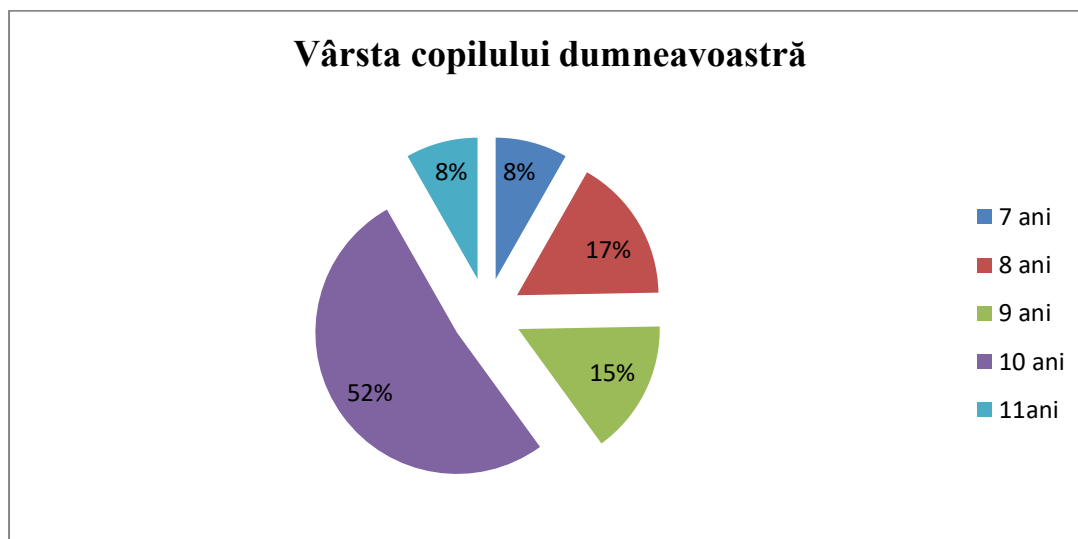

Figura nr.6. Reprezentarea genului copiilor/elevilor respondenți

Referitor la clasele în care elevii sunt înscriși, din grafic se poate observa că cei mai mulți elevi participanți la studiu sunt din clasa a III-a, adică un procent de 47%, urmând elevii din clasa a IV-a (28%), clasa I 19% și clasa a II-a (6%).

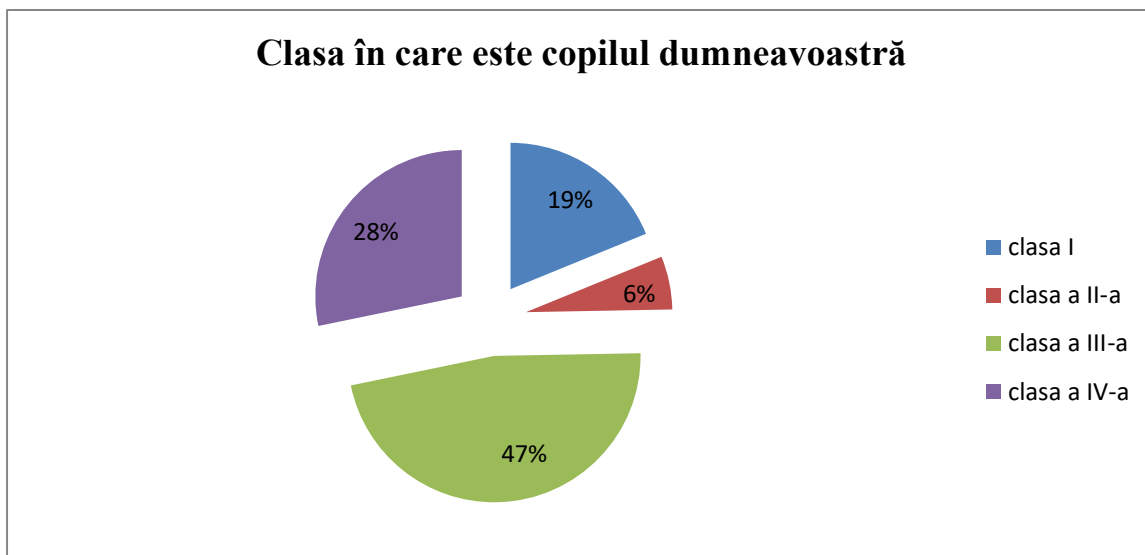

Figura nr. 7. Repartizarea copiilor respondenți pe clase

2.3 Instrumente utilizate

Pentru verificarea ipotezelor am utilizat un număr de două chestionare de opinie, unul dintre acestea fiind adresat părinților, iar celălalt copiilor acestora, astfel încât să se poată stabili gradul de implicare al părinților în educația copiilor și gradul de motivație al elevilor în învățare.

Chestionarele au ca scop stabilirea rolului părinților precum și gradul de implicare al acestora în procesul educațional al copiilor, rezultate stabilite cu ajutorul copiilor.

Chestionarele au un caracter psihologic bazându-se pe răspunsuri sincere ale părinților și ale elevilor încadrându-i în anumite tipuri de personalitate, astfel încât să fie analizați factorii care au dus la răspunsurile date de către aceștia.

Totodată, se urmărește analizarea percepției pe care o au părinții față de școală, rolul pe care aceasta l-a avut în dezvoltarea lor personală sau profesională, astfel aceste concepții pot influența felul în care induc copiilor anumite atitudini în raport cu mediul educațional.

Chestionarele analizează nivelul de implicare al părinților în educația copiilor și atitudinile elevilor față de mediul școlar.

De asemenea, se pune accentul pe felul în care percep elevii procesul educațional, acest lucru fiind stabilit în funcție de ceilalți factori din jurul lor, factorii de acasă sau chiar de la școală, activitățile extrașcolare.

2.4 Procedura

Chestionarele au fost încărcate pe platforma on-line Google Forms, platformă special concepută pentru chestionarea exclusiv on-line, adresa cu link-ul fiind distribuită prin intermediul aplicației WhatsApp unui număr de 85 de persoane, fiecare dintre aceștia părinte de elev, dar și elevilor, cursanți ai școlii.

Acestora li s-a explicat modul de completare al chestionarelor și motivul completării lor și li s-a recomandat un termen limită de 5 zile pentru completarea și transmiterea răspunsurilor chestionarelor.

2.5 Prezentarea și analiza datelor

Rezultatele obținute la chestionarul **“Aspecte ale motivației elevilor pentru învățare și atitudini parentale”**, chestionar adresat părinților și copiilor lor (preluat de la *Institutul de Științe ale Educației*) sunt prezentate sub forma unei axe asimetrice, răspunsurile fiecărui părinte și copil fiind individual, diferit în funcție de întrebare.

Vom prezenta în continuare rezultatele obținute în urma completării chestionarelor adresate părinților și elevilor, rezultatele acestora fiind în ordinea răspunderii la acestea.

Este analizat gradul de implicare al părinților în procesul de învățare al elevilor și atitudinea acestora față de sistemul educațional. Este cunoscută legătura dintre atitudinea părinților față de școală și felul în care aceștia se implică în ajutorarea copiilor.

Ca și modalitate de analiză a datelor studiului am stabilit atitudinea pe care o au părinții în raport cu procesul de învățare privit atât din perspectiva acestora, dar și a copiilor și gradul de implicare pe care îl au aceștia, care este în concordanță cu percepția pe care o au aceștia în raport cu școala, cu succesul pe care aceasta îl asigură în viață.

Avem enunțată fiecare întrebare în parte și un grafic cu răspunsurile date de către părinți, 9 la număr, fiecare răspuns fiind obligatoriu pentru participanți, doar astfel putând finaliza chestionarul.

Dacă privim spre răspunsurile părinților referitoare la gradul lor de implicare în educația copiilor, întâlnim un feed-back pozitiv, cei mai mulți relatând că obișnuiesc să comunice cu aceștia despre problemele lor, o mare parte spun că se implică în mod direct în educația lor, iar cea mai mica parte oferă recompense materiale pentru rezultatele școlare bune obținute.

Itemul:

Eu ca părinte/tutore, consider că:

- a) reprezint un model pentru copilul meu – 38 părinți = 44,7%
- b) mă implic în viața lui școlară – 58 părinți = 68,2%
- c) îl ajut să învețe - 44 părinți, 51,8%
- d) îl încurajez în ceea ce face la școală – 56 părinți = 65,9%
- e) obișnuiesc să discut cu copilul meu problemele pe care le are – 63 părinți = 74,1%
- f) aștept să învețe lucruri noi și utile – 35 părinți = 41,2%
- g) îl recompensez material pentru rezultatele școlare bune obținute – 8 părinți = 9,4%
- h) îl recompensez prin laude și aprecieri – 48 părinți = 56,5%
- i) Nu știu/Nu răspund – 2 părinți = 2,4%

10. Eu ca părinte/tutore, consider că:

85 de răspunsuri

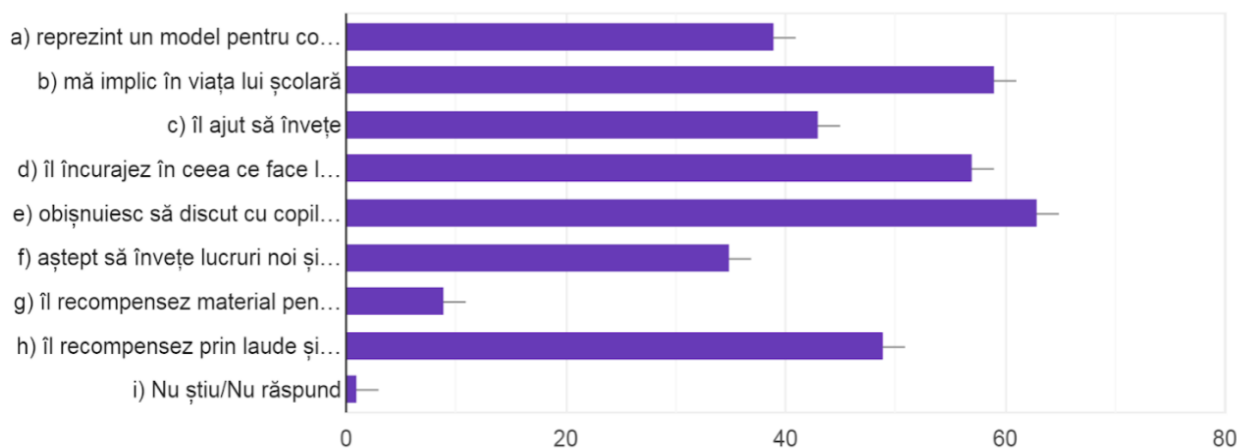

Figura nr. 8. Distribuția răspunsurilor la itemul 1

Analizând răspunsurile părinților constatăm că pentru 45% dintre aceștia școala a contribuit în foarte mare măsură la reușita lor în viață, pentru 21% în mare măsură, iar pentru 18% moderat ceea ce ne confirmă că prima ipoteză este relevantă.

11. În ce măsură considerați că școala a contribuit la reușita dvs. în viață?
85 de răspunsuri

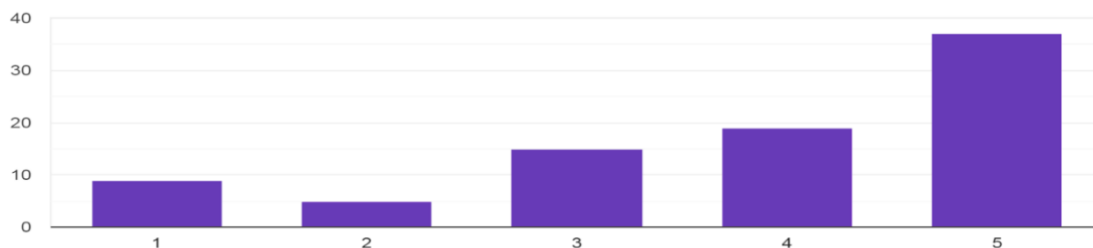

Figura nr. 9. Distribuția răspunsurilor la itemul 11

Analizând răspunsurile părinților la itemul *În ce măsură considerați că vă implicați în activitatea de învățare a copilului dvs.?* constatăm că 45% dintre aceștia au răspuns *în foarte mare măsură*, 26% *în mare măsură*, iar 20% *moderat*, ceea ce ne confirmă că și cea de-a doua ipoteză este relevantă.

12. În ce măsură considerați că vă implicați în activitatea de învățare a copilului dvs.?
85 de răspunsuri

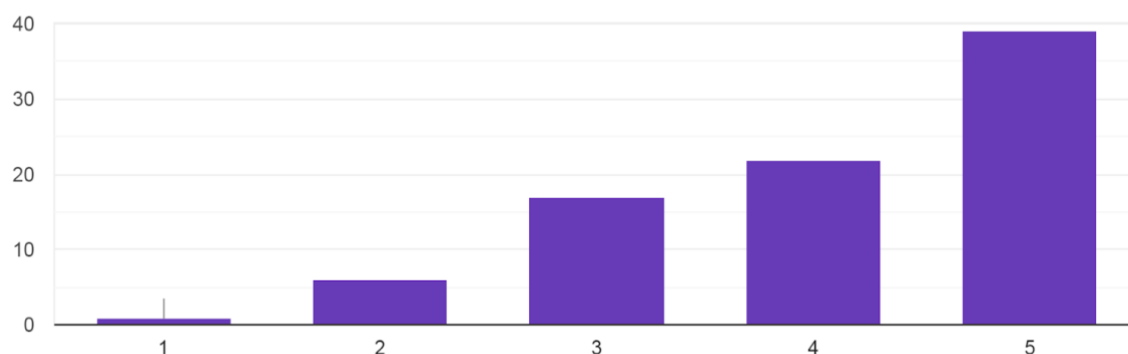

Figura nr. 10. Distribuția răspunsurilor la itemul 12

Părinții consideră esențială *oferirea condițiilor necesare de studiu* (aprox. 33%) dar și *stabilirea împreună cu copilul a unui program de lucru eficient și util* (23,5%), tot o pondere mare având și opțiunile: *ajutorul la teme la anumite materii* (18,8%) și *oferirea suportului pentru activitățile extrașcolare* (17,6%).

13. Mă implic în activitatea de învățare/dezvoltare personală a copilului meu prin:

85 de răspunsuri

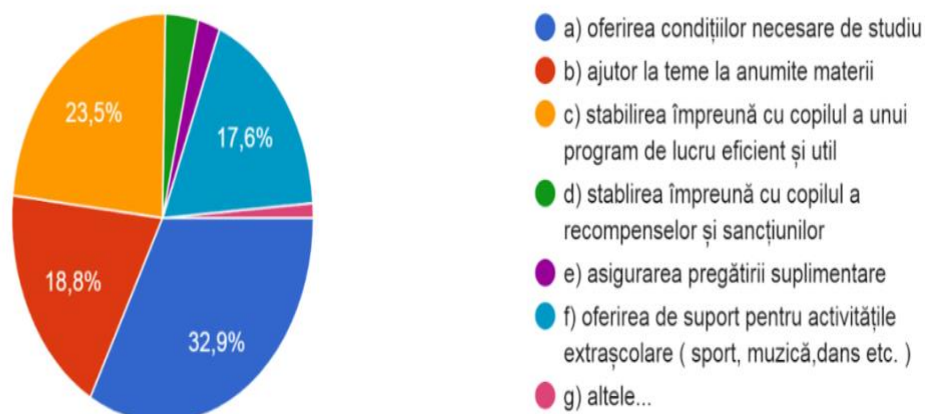

Figura nr. 11. Distribuția răspunsurilor la itemul 13

Un progres important este acela că cea mai mare parte consideră că cele mai importante recompense în activitatea educațională ar trebui să fie cunoștințele acumulate, laudele, încurajările și activitățile preferate de copii. Notele sunt alese de un număr mai mic de părinți, dar să nu uităm că acestea ajută la stabilirea gradului de cunoștințe al elevilor în mediul școlar. Cele mai puține voturi merg înspre bani sau recompense materiale.

Distribuția opiniilor asupra recompenselor potrivite pentru învățare.

Itemul:

Care considerați că ar fi recompensa potrivită pentru învățare? Bifați 3 variante potrivite opiniilor dvs.!

a) notele – 38 părinți = 44,7%

b) cunoștințele, abilitățile acumulate – 65 părinți = 76,5%

c) diplomele – 12 părinți = 14,1%

d) laudele/ încurajările – 48 părinți = 56,5%

e) banii sau alte recompense materiale – 3 părinți = 3,5%

f) activitățile preferate de copii (computer, excursii etc.) – 48 părinți = 56,5%

g) imaginea copilului în grupul clasei – 5 părinți = 5,9%

h) altele...- 8 părinți = 9,4%

14. Care considerați că ar fi recompensa potrivită pentru învățare? Bifați 3 variante potrivite
opiniilor dvs.!

85 de răspunsuri

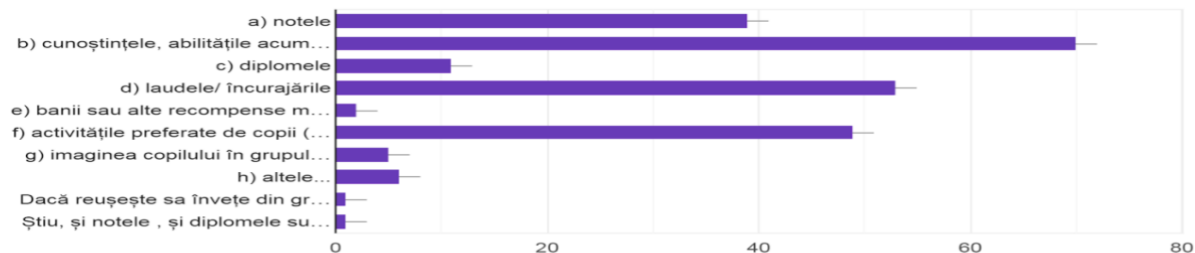

Figura nr. 12 . Distribuția răspunsurilor la itemul 14

Un procent ridicat au răspuns cu da (61,2%), foarte puțini cu nu (3,5%) iar o altă parte au răspuns că nu știu (35,5%). Avem, după cum observăm de-a face și cu un grad de necunoștință a părinților în ceea ce privește educația lor tocmai pentru a învăța cum să se ocupe într-un mod eficient și să se implice în dezvoltarea personală a copilului.

15. Considerați că programul "Școala părinților" ar putea ajuta la creșterea motivației pentru învățare a elevilor?

85 de răspunsuri

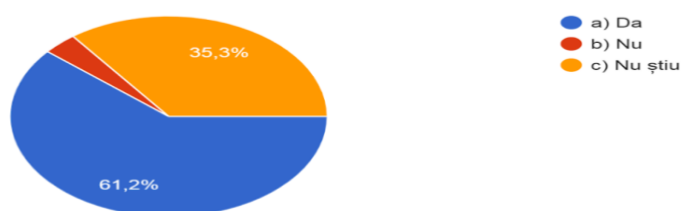

Figura nr. 13. Distribuția răspunsurilor la itemul 15

În legătură cu dispoziția părinților de a participa la activitățile programului „Școala părinților”, având ca tematică dezvoltarea motivației pentru învățare a elevilor, 69,4 % dintre aceștia au fost de acord, 9,4% au respins programul iar un procent de 21,2% au fost indeciși răspunzând cu „nu știu”. Avem un procent ridicat al celor care au dorința de a se implica, dar pe locul doi avem o categorie care este indecisă în ceea ce privește dorința de participare la efectuarea studiului. Există posibilitatea ca aceștia să nu cunoască supozițiile studiului, considerând, cel mai probabil, că presupune examinarea lor în vreun fel, astfel existând teama de eșec. De aceea este nevoie de explicarea clară a itemilor și scopul studiului, adică un scop care presupune o dezvoltare a atitudinilor parentale pozitive față de elevi.

16. Dvs. personal ați fi dispus să participați la activitățile programului "Școala părinților", pe tematica dezvoltării motivației pentru învățare a elevilor?
85 de răspunsuri

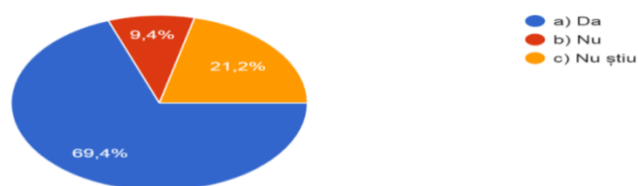

Figura nr. 14. Distribuția răspunsurilor la itemul 16

De notat faptul că marea majoritate a părinților găsesc o legătură între succesul în școală și cel în viață astfel șansele de reușită fiind crescute considerabil, 44,7% au răspuns *în foarte mare măsură*, 29,4% *în mare măsură*, 14,1% *moderat*.

17. Considerați că succesul în școală crește șansele pentru reușita în viață?
85 de răspunsuri

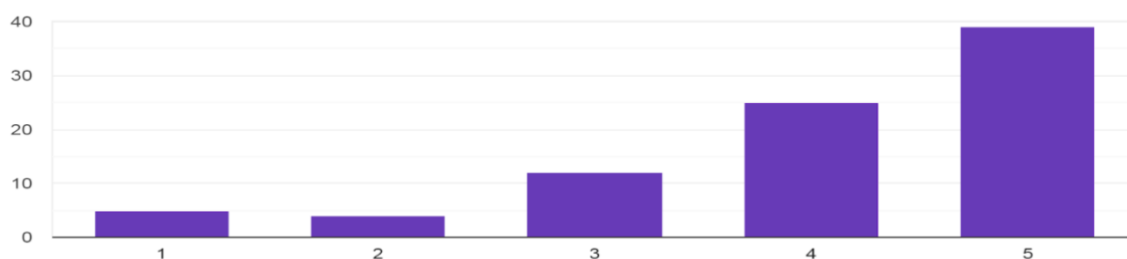

Figura nr. 15. Distribuția răspunsurilor la itemul 17

Observăm că marea majoritate a părinților au răspuns că ai lor copii au calificativul anual obținut „FB” (aprox. 94 %), ceea ce înseamnă că avem de-a face cu un grad mare de motivație a elevilor, atitudini pozitive, dobândirea de cunoștințe și dezvoltare intelectuală.

9. Calificativul anual obținut de copilul dvs. în acest an școlar?
79 de răspunsuri

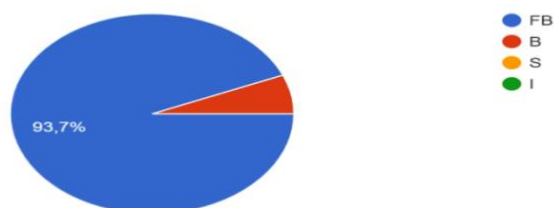

Figura nr. 16. Distribuția răspunsurilor la itemul 9

Vom prezenta în continuare răspunsurile date de participanții la itemii chestionarului adresat elevilor, întrebări în număr de 11, răspunsurile fiind prezentate sub formă de diagrame, dar și răspunsuri libere, în funcție de necesitatea editării acestora.

Rezultatele obținute la chestionarul adresat elevilor sunt analizate în continuare și prezentate într-un mod cât mai clar.

Itemul:

Familia mea :

- Reprezintă un model pentru mine – 64,7% *în foarte mare măsură*
- Se implică în viața școlară – 74,1% *în foarte mare măsură*
- Mă ajută să învăț – 44,7% *în foarte mare măsură*
- Mă încurajează să am comportamente adecvate în școală – 48,2% *în foarte mare măsură*
- Discută orice problemă care ține de activitatea școlară - 44,7% *în foarte mare măsură*
- Are așteptări legate de rezultatele școlare - 48,2% *în foarte mare măsură*
- Mă recompensează pentru rezultatele școlare obținute - 31,2% *în foarte mare măsură*
- Nu are așteptări în ceea ce privește rezultatele școlare – 65,5% *în mică măsură*
- Nu manifestă interes față de activitatea mea școlară – 74,6% *în mică măsură*

Analizând răspunsurile elevilor constatăm că pentru 64,7% dintre elevi familia este într-o foarte mare măsură un model.

Elevii apreciază că părinții se implică în foarte mare măsură în viața lor școlară, având inițiative, răspunzând solicitărilor școlii și asigurând materialele necesare în învățare 74,1%.

Elevii consideră că, sunt încurajați de părinți să aibă comportamente adecvate în școală 48,2%, iar atunci când apar probleme în ceea ce privește activitatea școlară a elevului, 44,7% dintre elevii apreciază că părinții sunt disponibili să discute aceste probleme cu ei, ceea ce ne confirmă că cea de-a treia ipoteză este relevantă.

1. Familia mea...

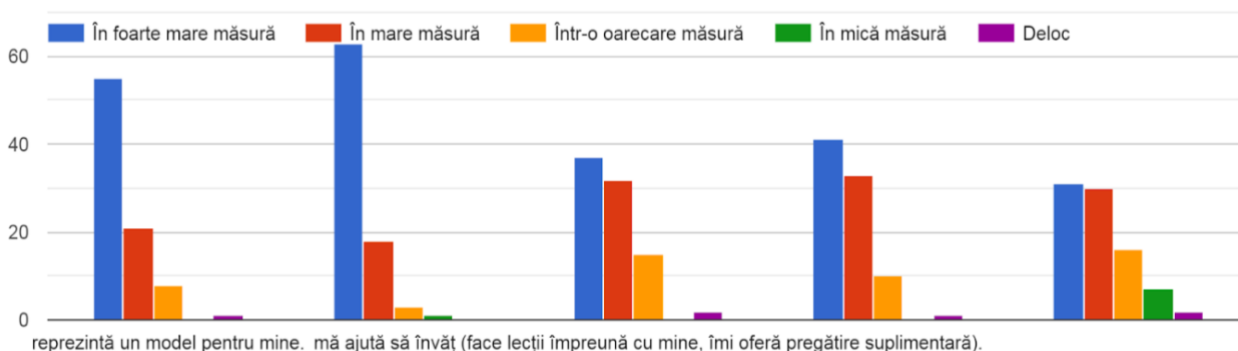

Figura nr. 17. Distribuția răspunsurilor la itemul 1

Opiniile elevilor despre motivația pentru învățare

Itemul:

Motivele pentru care învăț sunt...

- pentru a fi cel mai bun
- pentru a fi recunoscut și respectat de către ceilalți
- pentru că profesorul explică pe înțelesul meu
- pentru că profesorul are un stil de predare atractiv
- pentru că profesorul e apropiat de noi
- pentru că profesorul e plăcut ca înfățișare fizică
- pentru că profesorul e calm, nu se enervează
- pentru că profesorul îmi inspiră teamă
- pentru că profesorul îmi inspiră respect, fiind un model pentru mine
- pentru că materia e interesantă
- pentru că materiile îmi vor fi utile mai târziu
- pentru că părinții insistă să învăț
- pentru că părinții mă recompensează dacă învăț
- pentru că îmi place să studiez
- pentru că sarcinile de învățare date de către profesor sunt clare
- pentru că profesorul face o evaluare corectă
- pentru a lua note bune
- pentru a nu mă face de rușine
- pentru a avea o carieră de succes

Dorința de reușită în viață este cea mai mare pentru elevi, cei mai numeroși relatând că cel mai important motiv pentru care învață este pentru a avea o carieră de succes, urmat de faptul că le place să studieze sau pentru a fi pe primul loc, dar și pentru că profesorul se face bine înțeles și este apropiat de elevi, ceea ce confirmă că și ce-a de-a patra ipoteză este relevantă.

Ierarhia stabilită în funcție de alegerile elevilor este următoarea:

- pentru a avea o carieră de succes - 54,1%
- pentru că îmi place să studiez - 42,7%
- pentru a fi cel mai bun – 41,2%
- pentru că profesorul explică pe înțelesul meu – 38,8%
- pentru că profesorul e apropiat de noi – 35,3%

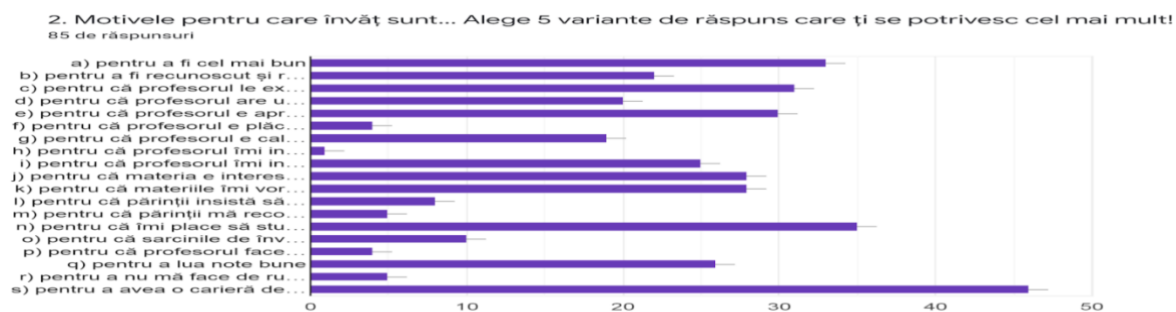

Figura nr. 18. Distribuția răspunsurilor la itemul 2

Elevii respondenți apreciază că întotdeauna când învață urmăresc să înțeleagă ce li se predă, asociază noile cunoștințe cu cele deja cunoscute și încearcă să rețină logic informațiile predate, iar de cele mai multe ori apelează la informațiile deținute de cei apropiați, caută utilitatea informațiilor în viața de zi cu zi și învață pe de rost.

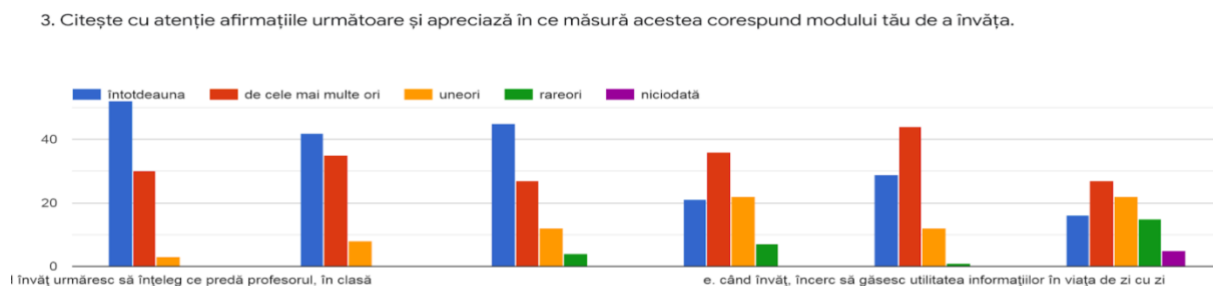

Figura nr. 19. Reprezentarea grafică a modului de învățare al elevilor

Elevii, chestionați cu privire la timpul alocat activităților într-o singură zi, cel mai mult timp alocat de către aceștia a fost pentru activități în aer liber, mai apoi pentru învățat. Pentru citit cei mai mulți au atribuit un timp de maxim 30 de minute, iar pentru activități cu prietenii de 1-2 ore. Este un lucru normal, fiind în perioada de formare a personalității și simțind nevoia de apartenență la grup, ca aceștia să aibă viață socială.

4. Cât de mult timp aloci într-o zi următoarelor activități:

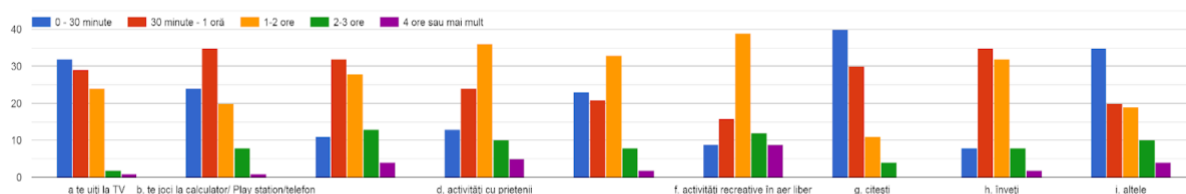

Figura nr. 20. Distribuția răspunsurilor la itemul 4

La întrebarea cu privire la activitățile extrașcolare, cei mai mulți au apreciat sportul (64,7%), care cel mai probabil se bazează pe diverse jocuri în echipă, fiind îndeaproape urmat de numărul celor care s-au implicat în excursii (58,8%), iar la polul opus numărul celor care s-au implicat în activități de voluntariat (11,8%). Activitățile extrașcolare țin cel mai mult de dorințele elevilor, care fac de regulă ce le place lor cel mai mult.

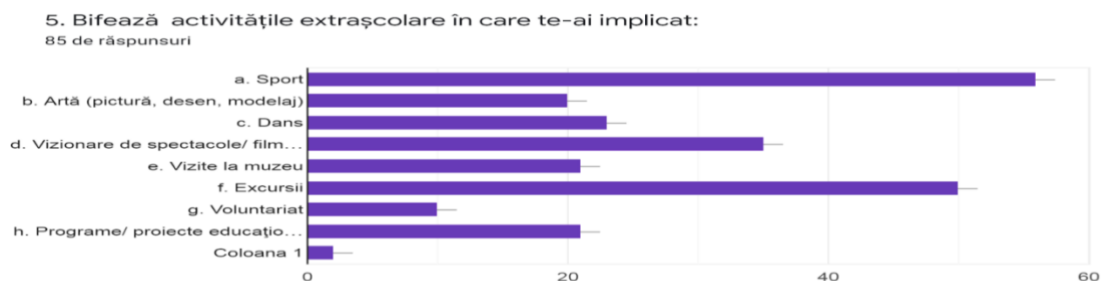

Figura nr. 21. Distribuția răspunsurilor la itemul 5

Foarte mulți au apreciat că activitățile extrașcolare i-au ajutat în procesul de învățare, cel mai probabil încurajând desfășurarea de activități recreative.

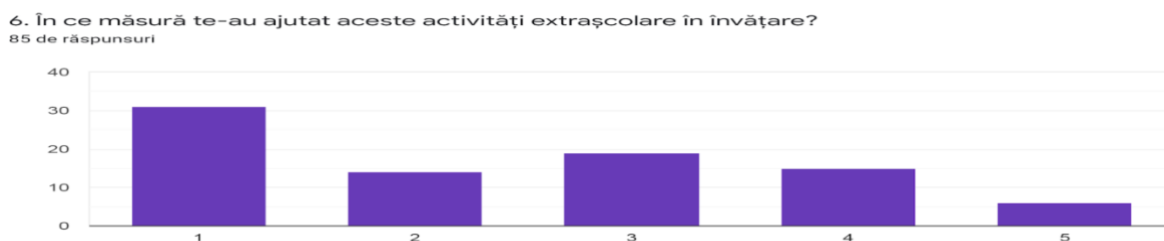

Figura nr. 22. Distribuția răspunsurilor la itemul 6

Majoritatea elevilor (82,4%) apreciază că învățarea școlară este principala modalitate de a reuși în viață.

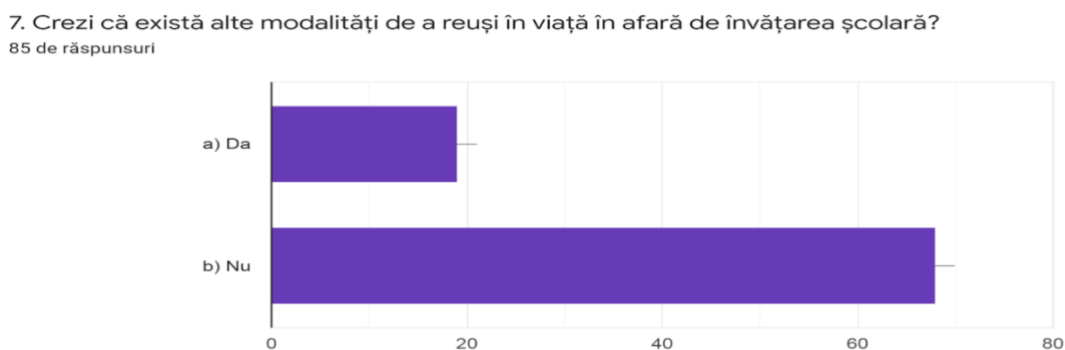

Figura nr. 23. Distribuția răspunsurilor la itemul 7

Nivelul de motivație apreciat de elevi pe o scară de la 1 la 10 este de maxim al unui număr de aprox 32 de elevi (39%), de 9 al unui număr de 25 de elevi (29,4%), iar în scădere proporțional cu, continuitatea șirului, ajungând pana la 4 cu un singur elev (1,2%).

9. Pe o scară de la 1-10 apreciază-ți nivelul de motivație pentru învățare, unde 1 este cel mai puțin, 10 este cel mai mult.
85 de răspunsuri

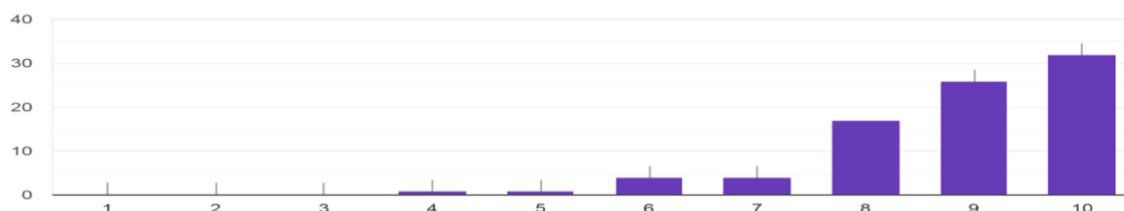

Figura nr. 24. Distribuția răspunsurilor la itemul 9

Majoritatea elevilor respondenți apreciază că cel mai mult i-ar motiva în învățare ca informațiile să le fie folositoare (70 – 82,4%), atmosfera din timpul orelor (47 – 55,3%) și să poată aplica practic ceea ce învață (42 – 49,4%).

10. Ce te-ar ajuta mai mult să înveți? Bifează variantele care ți se potrivesc!
85 de răspunsuri

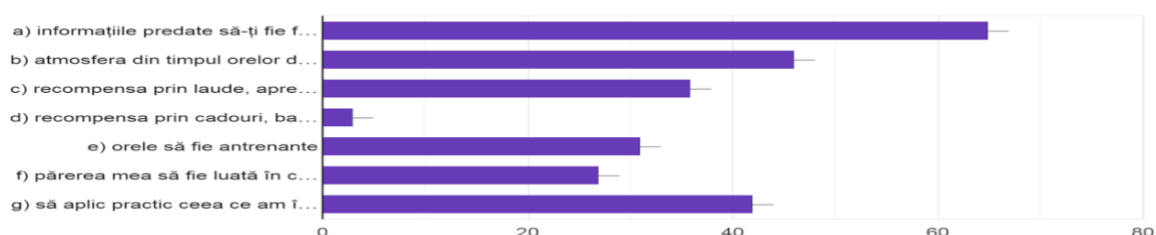

Figura nr. 25. Distribuția răspunsurilor la itemul 10

La fel ca și părinții lor, copiii găsesc o legătură strânsă între succesul în școală și cel în viață, astfel șansele de reușită fiind crescute.

11. Consideri că succesul în școală contribuie la creșterea șanselor pentru reușita în viață?.
85 de răspunsuri

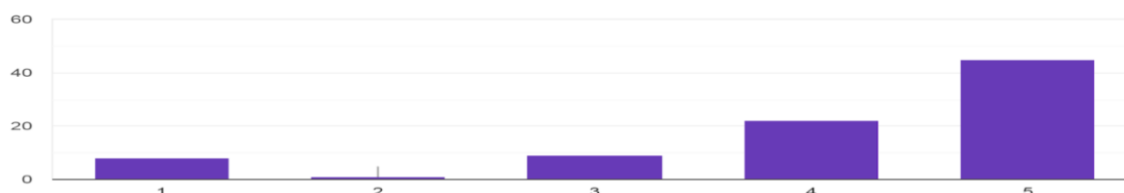

Figura nr. 26. Distribuția răspunsurilor la itemul 11

Avem de asemenea și întrebare liberă pentru părinți, aceștia putându-și exprima părerea strictă pe un subiect dorit.

Întrebare liberă pentru părinte(Solicitați alte informații relevante legate de școală sau particularități ale copilului? ex. probleme de sănătate) și dați SUBMIT/TRIMITE. Vă mulțumesc încă o dată! 12 răspunsuri.

Da. Am participat la consiliere cu învățătorul și profesorii pentru a înțelege și mai bine nevoiele copilului.

Probleme cu memoria, adică reținerea anumitor probleme.

Poate problema de neatenție și lipsa de concentrare să afecteze motivația de învățare a copilului?

Da, discutăm cu învățătoarea situația copilului.

Considerați ca toate informațiile predate în școală sunt folositoare?

Condițiile din clasă?

Adaptarea copiilor cu probleme fizice

Da, de câte ori am ocazia discut cu învățătoarea despre parcursul școlar și eventualele probleme ale fetei mele.

Copil supradotat- are nevoie de mai multă stimulare cognitivă și atenție din partea cadrului didactic și al părintelui. Anumite ore îi par plictisitoare pentru că termină mai repede sarcina de lucru.

De ce primesc atâtea teme?

Ce mijloace didactice moderne sunt în școli pentru a face orele antrenante?

De ce sunt permise meditațiile cu profesorii de la clasă?

Este analizat gradul de implicare al părinților în procesul de învățare al elevilor și atitudinea acestora față de sistemul educațional. Este cunoscută legătura dintre atitudinea părinților față de școală și felul în care aceștia se implică în ajutorarea și influența pe care o au asupra copiilor.

Ca și modalitate de analiză a datelor studiului am stabilit atitudinea pe care o au părinții în procesul de învățare privit atât din perspectiva acestora dar și a copiilor, gradul de implicare pe care îl au aceștia.

Gradul de implicare a părinților este în concordanță cu percepția pe care o au aceștia în raport cu școala, cu succesul pe care aceasta îl asigură în viață.

Rezultatele obținute la chestionarul “”, chestionar adresat părinților (preluat de la *Institutul de Științe ale Educației*) sunt prezentate sub forma unei axe asimetrice, răspunsurile fiecărui părinte fiind individual, diferit în funcție de întrebare.

CAPITOLUL III

CONCLUZII

În această cercetare am pornit de la cele 4 ipoteze setate la început, urmând realizarea celor două chestionare, unul dintre acestea adresat părinților, iar celălalt elevilor din cadrul **Colegiului Național “ Onisifor Ghibu”**, clasele I-IV, predominant clasa a III-a, chestionare introduse pe platforma on-line Google Forms. Linkurile generate pentru soluționarea chestionarelor au fost distribuite participanților spre rezolvarea acestora.

La cercetare au participat un număr de 85 de părinți și elevi ai claselor primare, cele două chestionare au fost special concepute pentru a stabili aportul pe care îl au părinții în sprijinirea copiilor lor și gradul de motivație al elevilor pentru învățare.

Chestionarul adresat elevilor ne conturează mentalitatea acestora și interesul pe care îl acordă procesului de învățare, felul în care aceștia privesc implicarea părinților în educația lor dar și oportunitățile care le sunt oferite de mediul educational.

La începutul chestionarului avem întrebări personale, pentru a obține date despre vârstă, nivel de studii, ocupație, tocmai pentru a stabili gradul acestora de maturitate. După cum se poate observa majoritatea părinților implicați în completarea chestionarelor sunt de sex feminin, ceea ce denotă faptul ca mamele sunt cele care se implică cel mai mult în educația copiilor.

Pornind de la cele patru ipoteze, am procedat la alegerea celor două chestionare, tocmai pentru a stabili pozitivismul și percepțiile părinților și ale elevilor față de rolul pe care-l joacă procesul de învățare în viață, conferind succes pe plan profesional dar și personal.

Observăm că marea majoritate a părinților au răspuns că, copiii lor au calificativul anual obținut „FB”, ceea ce înseamnă că elevii sunt implicați și motivați. Avem de-a face cu un grad mare de motivație a elevilor, iar atitudinile parentale sunt pozitive și îndreptate spre stimularea în mod corect a elevilor spre dobândirea de cunoștințe și dezvoltare intelectuală.

Pornind de la prima ipoteză și analizând răspunsurile, cea mai mare parte dintre părinți consideră că școala a contribuit în mare măsură la reușita lor în viață.

Raportându-ne la felul în care se implică părinții în activitatea de învățare a copiilor lor, aceștia au influențe pozitive.

Din analiza datelor culese se poate observa că avem de-a face cu o influență pozitivă, notele obținute ale elevilor fiind mari, la fel putem spune și despre gradul de implicare al părinților în activitatea de învățare a acestora.

La întrebarea *Considerați că programul „Școala părinților” ar putea ajuta la creșterea motivației pentru învățare a elevilor?*, pe de o parte, un procent ridicat au răspuns cu „da”, foarte puțini cu „nu” iar o altă parte au răspuns că „nu știu”. Avem, după cum observăm de-a face și cu un grad de necunoaștere a părinților în ceea ce privește educația lor tocmai pentru a învăța cum să se ocupe într-un mod eficient și să se implice în dezvoltarea personală a copilului.

Întrebați despre motivele pentru care învață, cei mai mulți dintre elevi au bifat ca principal motiv, pe acela de a avea o carieră de succes. Foarte puțini au apreciat ca motiv principal felul în care se face plăcut profesorul sau pentru recompensele pe care le acordă părinții, lucru ce demonstrează că elevii conștientizează care le sunt nevoile și obiectivele învățării.

Se poate spune de altfel că părinții consideră că este esențială oferirea condițiilor necesare de studiu dar și stabilirea împreună cu copilul a unui program de lucru eficient și util, astfel putem observa rolul pe care îl joacă implicarea sa în rezolvarea sarcinilor de lucru. Este benefică o organizare eficientă a timpului copilului.

În concluzie părinții au demonstrat că au un grad de implicare ridicat în dezvoltarea personală dar și educațională a copiilor, iar șansele să influențeze în mod direct motivația acestora în raport cu procesul de învățare sunt foarte mari.

Ca direcții viitoare de cercetare, luând în considerare categoriile cărora le-au fost adresate cele două chestionare, doresc să continui studiul prin analiza relațiilor între răspunsurile copiilor și ale părinților.

BIBLIOGRAFIE

1. Abric, J.C. (1997) *Reprezentările sociale: aspecte teoretice*. În: Neculau, A. (coord.) *Reprezentările sociale. Psihologia câmpului social*. Iași, Ed. Polirom;
2. Aldo, N. (2010) *Cum să ne educăm copiii*, București, Ed. TREI;
3. Batog, M. (2018) *Dimensiuni psihologice ale personalității în învățarea pe tot parcursul vieții. Complex metodologic*;
4. Batog, M. (11-12 octombrie 2019), *Dimensiuni psihologice ale relației cadre didactice-părinți*. In: *Cadru didactic – promotor al politicilor educaționale*. Materialele Conf. Șt.Intern.;
5. Batog, M. (2019), *Rolul părinților și al cadrelor didactice în învățarea copiilor pe tot parcursul vieții. Ghid teoretico- metodologic*, Chișinău
6. Batog, M. (2019), *Valențe psihologice ale implicării parentale*; Preluat de pe: https://www.academia.edu/40218746/Valențe_psihologice_ale_implicării_parentale_în_învățare_Mariana_Batog_cercetător_științific_IȘE_, la 23.03.2022;
7. Bocoș, Mușata-Dacia, (2013), *Instruirea interactivă. Repere axiologice și metodologice*, București, Editura Polirom;
8. Briers, S. (2009), *Ghid practic pentru părinți*, Iași, Ed. Polirom;
9. Chelemen, I. (2013), *Educația integrată*. în K. Peter & J. F. Kiss (coord.). *Psihopedagogie specială aplicată*, pp. 312-324. Oradea: Editura Universității din Oradea;
10. Ciohodaru, E. (2004), *Succesul relației între părinți și copii acasă și la școală*, București, Ed. Humanitas Educațional;
11. Crahay, M. (2009), *Psihologia educației*, București, Ed. TREI;
12. Cuciureanu, M. Coord. (2017), *Motivația pentru învățare în școală- Practici educaționale*, București, Ed.Universitară;
13. Elias, M. J., Tobias, S. E., Friedlander B. S., (2007), *Inteligența emoțională în educația copiilor*. București, Ed. Curtea Veche;
14. Humphreys, T., (2007), *Stima de sine, cheia pentru viitorul copilului tău*, București, Ed. Elena Francisc Publishing;
15. Larisa Cuznețov, în lucrarea *Filosofia practică a familiei*;

16. Răcășan, R. (2016). *Suport pentru studiu Individual la disciplina Fundamentele psihopedagogiei speciale*. Departamentul pentru Învățământ la distanță și Învățământ cu Frecvență Redusă, Universitatea din Oradea;
17. Sas, C. (2015). *Suport pentru studiu individual la disciplina Metodologia Cercetării în Științele Educației*, Oradea: Universitatea din Oradea;
18. Schaffer, H. R., (2005), *Introducere în psihologia copilului*, Cluj-Napoca, Ed. ASCR;
19. Studiu privind „Motivația în învățare” (07 feb – 27 mai), (*Cercetare aplicativă*), *Raport de cercetare*, București, CMBRAE;
20. <https://www.scoalamateibasarab.ro/online/portofoliu/316-motivatia-invatarii-factor-de-reusita-scolara-si-sociala>, accesat la data de 30.05.2022;
21. Tobin, T.J. Ph.D, von Ravensberg, Heidi , (2001) *Parents' Guide to Functional Assessment and Support*, Educational and Community Supports, University of Oregon, Preluat de pe:
https://www.researchgate.net/publication/229006974_Parents%27_guide_to_functional_assessment, la 25.03.2022.

ANEXE

ASPECTE ALE MOTIVAȚIEI ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE ȘI ATTITUDINI PARENTALE

(Chestionar preluat de la *Institutul de Științe ale Educației*, Chișinău)

Dragi părinți și elevi,

Numele meu este **Jurj (Secară) Violeta Maria**, studentă în anul III la **Facultatea de Științe Socio-Umane**, specializarea **PEDAGOGIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR ȘI PREȘCOLAR**. Pentru elaborarea lucrării de licență realizez o cercetare despre motivația elevilor și atitudinile parentale, iar chestionarul de față este instrumentul utilizat pentru realizarea cercetării. Așadar, vă rog să mă sprijiniți prin completarea acestui chestionar.

Părerile dumneavoastră sunt foarte importante și vă invit să le exprimați. Chestionarele sunt anonime, iar datele rămân confidențiale, informațiile oferite vor fi folosite doar în scop de cercetare.

Completarea chestionarului durează aproximativ 10 minute. Nu există răspunsuri corecte sau greșite, este important să răspundeți așa cum simțiți.

Chestionarul are două părți, prima parte se adresează părinților, iar partea a doua se adresează copiilor.

Pentru a putea folosi datele, este important să fie îndeplinite următoarele condiții:

- să fie o conexiune la internet stabilă;
- să nu fie surse de distragere a atenției/activități paralele (! pentru copii !)
- să i se asigure copilului intimitate în completarea chestionarului (să nu se simtă supravegheat, evitându-se riscul de a răspunde dezirabil).

Vă mulțumesc pentru participare și vă rog să răspundeți la toate întrebările din chestionar.

1. Date de identificare părinte/ tutore.

Gen:

- Feminin
- Masculin

2. Vârsta părintelui:

- 20-30
- 30-40
- 40-50
- 50-60

3. Studiile dvs. :

- a) Ciclul gimnazial
- b) Școala de arte și meserii
- c) Ciclul liceal
- d) Școală postliceală
- e) Ciclul superior
- f) Master
- g) Școala Doctorală

4. Ocupația dvs.

5. Numărul de copii din familia dvs.

6. Date de identificare copil respondent.

Gen:

- Feminin
- Masculin

7. Vârsta copilului

8. Clasa (I- IV).....

9. Calificativul anual obținut de copilul dvs. în acest an școlar?

- FB
- B
- S
- I

10. Eu ca părinte/tutore, consider că:

- a) reprezint un model pentru copilul meu
- b) mă implic în viața lui școlară
- c) îl ajut să învețe
- d) îl încurajez în ceea ce face la școală
- e) obișnuiesc să discut cu copilul meu problemele pe care le are
- f) aștept să învețe lucruri noi și utile
- g) îl recompensez material pentru rezultatele școlare bune obținute
- h) îl recompensez prin laude și aprecieri
- i) Nu știu/Nu răspund

11. În ce măsură considerați că școala a contribuit la reușita dvs. în viață?

	1	2	3	4	5	
în foarte mică măsură	☐	☐	☐	☐	☐	în foarte mare măsură

12. În ce măsură considerați că vă implicați în activitatea de învățare a copilului dvs.?

	1	2	3	4	5	
în foarte mică măsură	☐	☐	☐	☐	☐	în foarte mare măsură

13. Mă implic în activitatea de învățare/dezvoltare personală a copilului meu prin:

- a) oferirea condițiilor necesare de studiu

- b) ajutor la teme la anumite materii
- c) stabilirea împreună cu copilul a unui program de lucru eficient și util
- d) stabilirea împreună cu copilul a recompenselor și sancțiunilor
- e) asigurarea pregătirii suplimentare
- f) oferirea de suport pentru activitățile extrașcolare (sport, muzică,dans etc.)

14. Care considerați că ar fi recompensa potrivită pentru învățare? Bifați 3 variante potrivite opiniilor dvs.!

- a) notele
- b) cunoștințele, abilitățile acumulate
- c) diplomele
- d) laudele/ încurajările
- e) banii sau alte recompense materiale
- f) activitățile preferate de copii (computer, excursii etc.)
- g) imaginea copilului în grupul clasei
- h) altele...

15. Considerați că programul "Școala părinților" ar putea ajuta la creșterea motivației pentru învățare a elevilor?

- a) Da
- b) Nu
- c) Nu știu

16. Dvs. personal ați fi dispus să participați la activitățile programului "Școala părinților", pe tematica dezvoltării motivației pentru învățare a elevilor?

- a) Da
- b) Nu
- c) Nu știu

17. Considerați că succesul în școală crește șansele pentru reușita în viață?

	1	2	3	4	5	
în foarte mică măsură	☐	☐	☐	☐	☐	în foarte mare măsură

Următoarele întrebări sunt adresate elevilor.

Părerile tale sunt foarte importante și te invit să le exprimi. Chestionarul este anonim, iar datele rămân confidențiale. Îți mulțumesc pentru participare și te rog să răspunzi la toate întrebările care urmează.

1. Familia mea...

Nr. crt.	Variante de răspuns	În foarte mare măsură	În mare măsură	Într-o oarecare măsură	În mică măsură	Deloc
1	reprezintă un model pentru mine					
2	se implică în viața școlară (are inițiativă, răspunde solicitărilor, îmi asigură materialele necesare în învățare)					
3	mă ajută să învăț (face lecții împreună cu mine, îmi oferă pregătire suplimentară)					
4	mă încurajează să am comportamente adecvate în școală					
5	discută orice problemă care ține de activitatea mea în școală					
6	are așteptări în ceea ce privește rezultatele mele școlare					
7	mă recompensează pentru rezultatele școlare obținute					
8	nu are așteptări în ceea ce privește rezultatele mele școlare					
9	nu manifestă interes față de activitatea mea școlară					

2. Motivele pentru care înveți sunt... Alege 5 variante de răspuns care ți se potrivesc cel mai mult!

- a) pentru a fi cel mai bun
- b) pentru a fi recunoscut și respectat de către ceilalți
- c) pentru că profesorul le explică pe înțelesul meu
- d) pentru că profesorul are un stil de predare atractiv
- e) pentru că profesorul e apropiat de noi
- f) pentru că profesorul e plăcut ca înfățișare fizică
- g) pentru că profesorul e calm, nu se enervează
- h) pentru că profesorul îmi inspiră teamă
- i) pentru că profesorul îmi inspiră respect, fiind un model pentru mine
- j) pentru că materia e interesantă
- k) pentru că materiile îmi vor fi utile mai târziu
- l) pentru că părinții insistă să învăț
- m) pentru că părinții mă recompensează dacă învăț
- n) pentru că îmi place să studiez
- o) pentru că sarcinile de învățare date de către profesor sunt clare
- p) pentru că profesorul face o evaluare corectă
- q) pentru a lua note bune
- r) pentru a nu mă face de rușine
- s) pentru a avea o carieră de succes

3. Citește cu atenție afirmațiile următoare și apreciază în ce măsură acestea corespund modului tău de a învăța.

Variante de răspuns	întotdeauna	de cele mai multe ori	uneori	rareori	niodată
a. când învăț urmăresc să înțeleg ce predă profesorul, în clasă					
b. când studiez asociez noile cunoștințe cu cele deja cunoscute					
c. pentru a învăța mai bine, încerc să rețin logic informațiile					

predate (sub forma schemelor, tabelelor, formulelor etc.)					
d. apelez la informațiile pe care consider că le dețin părinții, frații/surorile, bunicii, alte persoane, alte surse de informații					
e. când învăț, încerc să găsesc utilitatea informațiilor în viața de zi cu zi					
f. obișnuiesc să învăț pe de rost					

4. Cât de mult timp aloci într-o zi următoarelor activități:

 Variante de răspuns	0-30 min	30 min - 1 oră	1 - 2 ore	2- 3 ore	4 ore sau mai mult
a. te uiți la TV					
b. te joci la calculator/ Play station/telefon					
c. activități în familie					
d. activități cu prietenii					
e. cursuri organizate: dans, instrument muzical, limbi străine, sport etc.					
f. activități recreative în aer liber					
g. citești					
h. înveți					
i. altele					

5. Bifează activitățile extrașcolare în care te-ai implicat:

- a. Sport
- b. Artă (pictură, desen, modelaj)
- c. Dans
- d. Vizionare de spectacole/ filme/ concerte
- e. Vizite la muzeu
- f. Excursii
- g. Voluntariat
- h. Programe/ proiecte educaționale la școală

6. În ce măsură te-au ajutat aceste activități extrașcolare în învățare?

	1	2	3	4	5	
foarte mult	☐	☐	☐	☐	☐	deloc

7. Crezi că există alte modalități de a reuși în viață în afară de învățarea școlară?

- a) Da
- b) Nu

8. Dacă DA, care sunt acestea?

.....

9. Pe o scală de la 1-10 apreciază-ți nivelul de motivație pentru învățare, unde 1 este cel mai puțin, 10 este cel mai mult.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
cel mai puțin	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	cel mai mult

10. Ce te-ar ajuta mai mult să înveți? Bifează variantele care ți se potrivesc!

- a. informațiile predate să-ți fie folositoare
- b. atmosfera din timpul orelor de curs
- c. recompensa prin laude, aprecieri pozitive, încurajări, premii
- d. recompensa prin cadouri, bani, alte avantaje primite
- e. orele să fie antrenante
- f. părerea mea să fie luată în considerare de către profesori
- g. să aplic practic ceea ce am învățat

11. Consideri că succesul în școală contribuie la creșterea șanselor pentru reușita în viață?

	1	2	3	4	5	
în foarte mică măsură	☐	☐	☐	☐	☐	în foarte mare măsură

Întrebare liberă pentru părinte (Solicitați alte informații relevante legate de școală sau particularități ale copilului? ex. probleme de sănătate) și dați SUBMIT/TRIMITE.

Vă mulțumesc încă o dată!

